ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍

OPEN ACCESS

ទស្សនាវដ្ដីស្រាវជ្រាវកម្ពុជាសម្រាប់ការអប់រំ និងស្ទែម
Cambodian Journal of Education and STEM

អត្ថបទស្រាវជ្រាវ (Original Article)

បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្ស នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម

Challenges in Implementing Teaching Practicum of Student Teachers at Kampong Cham Regional Teacher Training Center

លី ពិសិដ្ឋ[១,*] ឈិញ ស៊ីថា[២] និង ហេង គីមគង់[៣]
[១]មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម ប្រទេសកម្ពុជា
[២]សង្កប្ប អនុវត្តន៍ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
[៣]នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវនិងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
*អ្នកនិពន្ធទទួលបន្ទុកឆ្លើយឆ្លង៖ ly.piseth.rttc@moeys.gov.kh

Piseth Ly[1,*], Sitha Chhinh[2], and Kimkong Heng[3]

[1]Kampong Cham Regional Teacher Training Center, Kampong Cham, Cambodia

[2]Sangapac Anuwat, Phnom Penh, Cambodia

[3]Department of Research and Innovation, Ministry of Education, Youth and Sport, Phnom Penh, Cambodia

*Corresponding author: ly.piseth.rttc@moeys.gov.kh

https://doi.org/10.62219/cjes.2024212

ទទួលបានអត្ថបទ៖ ១៧ មីនា ២០២៣	កែសម្រួល៖ ១០ តុលា ២០២៣	យល់ព្រមឱ្យបោះពុម្ព៖ ២០ កុម្ភៈ ២០២៤
Received: 17 March 2023	**Revised:** 10 October 2023	**Accepted:** 20 February 2024

មូលន័យសង្ខេប

ការបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្រៀនមានច្រើនដំណាក់កាល។ ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ (teaching practicum) គឺជាដំណាក់កាលមួយដ៏សំខាន់សម្រាប់គរុសិស្សដែលនឹងក្លាយជាគ្រូបង្រៀន។ ការស្រាវជ្រាវនេះមានគោលបំណងស្វែងរកបញ្ហាប្រឈមនានាទាក់ទងទៅនឹងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្ស ដែលសិក្សានៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ស្ថិតក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ប្រទេសកម្ពុជា។ ការស្រាវជ្រាវនេះបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រវិភាគតាមប្រធានបទ (thematic analysis) ដោយវិភាគសំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្ស ដែលមានឯកទេសចំនួនពីរផ្សេងគ្នា (ឯកទេសគណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា និងឯកទេសរូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា) ចំនួន ១៥នាក់ (ស្រីចំនួន ៨នាក់) នៅក្នុងឆ្នាំទី២ ឆមាសទី១ នៃឆ្នាំសិក្សា២០១៩–២០២០។ ការប្រមូល និងរៀបចំទិន្នន័យសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវនេះ មានរយៈពេលមួយខែ ចាប់ពីចុងខែមីនា រហូតដល់ចុងខែមេសា

ឆ្នាំ២០២០។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញនូវបញ្ហាប្រឈមធំៗចំនួន ៣ប្រភេទ ដែលបានកើតមានក្នុងអំឡុងពេលដែលគរុសិស្សអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ គឺបញ្ហាទាក់ទងនឹងចំណេះដឹងគរុកោសល្យនៃការបង្រៀន បញ្ហាចំណេះដឹងមុខវិជ្ជាឯកទេស និងបញ្ហាកង្វះខាតការគាំទ្របច្ចេកទេសពីសំណាក់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ។ ការសិក្សានេះក៏ផ្តល់ការពិភាក្សាលម្អិតអំពីបញ្ហាប្រឈមនីមួយៗ និងលើកឡើងអនុសាសន៍មួយចំនួន ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិនៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ក៏ដូចជាមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យផ្សេងទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ពាក្យគន្លឹះ៖ កម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ គរុសិស្ស បញ្ហាប្រឈម មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ប្រទេសកម្ពុជា

Abstract

There are many stages in the process of teacher training. The implementation of the teaching practicum is one of the very important stages before student teachers start their teaching. This research aims to identify the challenges related to the implementation of the teaching practicum of student teachers at the Kampong Cham Regional Teacher Training Center, located in Kampong Chan province, Cambodia. The research utilized thematic analysis to analyze the reflections of the teaching practicum of 15 student teachers (8 females) studying two different majors (Mathematics-Physics and Physics-Chemistry) in Year 2, Semester 1 of the 2019–2020 academic year. The data collection lasted one month, from the end of March to the end of April 2020. This study showed that there were three major challenges during the implementation of the teaching practicum, including those related to pedagogical knowledge, subject matter knowledge, and technical support from teacher trainers and homeroom teachers. This research also provided a detailed discussion of each challenge and offered some recommendations for the effective implementation of the teaching practicum at the Kampong Cham Regional Teacher Training Center and other teacher training centers in Cambodia.

Keywords: Teaching practicum; student teachers; challenges; Kampong Cham Regional Teacher Training Center; Cambodia

សេចក្តីផ្តើម

ការអប់រំត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាត់ទុកជាការងារអាទិភាពមួយក្នុងចំណោមការងារកំណែទម្រង់ជាច្រើន ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ២០១៤–២០១៨ និង ២០១៩–២០២៣ (MoEYS, 2014, 2019) បានបង្ហាញពីដំណាក់កាលការងារដ៏សំខាន់របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្នុងការអនុវត្តកំណែទម្រង់វិស័យអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ស្របតាមកំណែទម្រង់នានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ ក្របខ័ណ្ឌកំណែទម្រង់ក្នុងវិស័យអប់រំ រួមមាន៖ ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល ការគ្រប់គ្រងទូទៅ ការគ្រប់គ្រងសិក្សាធិការ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុអប់រំ និងការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក (Hangchuon, 2017)។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកំណត់យកគ្រូបង្រៀនជាកត្តាអាទិភាពក្នុងការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ។ ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការរៀបចំគុសិស្ស (អនាគតគ្រូបង្រៀន) ឱ្យត្រៀមលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីទទួលបានគុណសម្បទាសតវត្សរ៍ទី២១ (Hangchuon, 2017)។ ឃ្លាមួយក្នុងភាសាខ្មែរដែលពោលថា «ដាំដុះនៅសាលា ផ្លែផ្កានៅក្នុងសង្គម» មានន័យថាពលរដ្ឋម្នាក់ៗត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងសាលា ហើយត្រូវយកចំណេះដឹងទាំងនោះទៅបម្រើក្នុងសង្គម។ ការអប់រំជាឧបករណ៍មួយដែលអាចជួយឱ្យសម្រេចគោលបំណងនៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព និងជាមធ្យោបាយសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង នវានុវត្តន៍ ចរិយាធម៌ និងសុជីវធម៌មនុស្ស ដែលមានប្រទេសចំនួន ១៦៨ប្រទេស បានចូលរួមអនុម័ត ក្នុងខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ (Chey & Khieu, 2017)។ ក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពទីក្រុងហ្យូហ្គូ (Hyogo Framework for Action) បានលើកទឹកចិត្តរដ្ឋាភិបាល និងសង្គមស៊ីវិល ផ្តល់ការអប់រំ ដើម្បីឈានទៅរកវប្បធម៌មួយមានសុវត្ថិភាព និងភាពធន់ (Chey & Khieu, 2017)។ ការអប់រំជាការរៀនពេញមួយជីវិតដែលមានភាពចាំបាច់សម្រាប់មនុស្សគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈ (Nakileza et al., 2017)។

Dy et al. (2019) បានលើកឡើងថា «ពលករក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១ តម្រូវឱ្យមានចំណេះដឹង និងជំនាញផ្សេងៗ» (ទំព័រ ៦៨)។ Hangchuon (2017, ដូចដែលបានដកស្រង់នៅក្នុង Dy et al., 2019) ក៏បានលើកឡើងថា «ពលករត្រូវតែមានបំណិនសញ្ញាណកម្ម (cognitive) និងអសញ្ញាណកម្ម (non-cognitive) ពេលដែលខ្លួននៅជាសិស្សសាលា។ ដើម្បីរៀបចំពលករសម្រាប់ទីផ្សារការងារសតវត្សរ៍ទី២១ ក្នុងយុគសម័យបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មទី៤ កិច្ចការអប់រំត្រូវតែមានការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅឱ្យបានសមស្រប និងច្បាស់លាស់បំផុត ជាពិសេសត្រូវធានាថាគុណភាពបង្រៀន និងគុណភាពសិក្សារបស់សិស្សត្រូវតែមានការធានាឱ្យបានដាច់ខាត» (ទំព័រ ៦៩)។

យោងតាម Chey & Khieu (2017) ប្រព័ន្ធអប់រំផ្លូវការរបស់កម្ពុជាបែងចែកការអប់រំចំណេះទូទៅជា ៣កម្រិត ក្នុងទម្រង់ ៦+៣+៣ ស្របតាមកំណែទម្រង់ថ្នាក់ជាតិ នៅឆ្នាំ១៩៩៦។ ភូមិសិក្សានេះមានរយៈពេល ១២ឆ្នាំ ហើយត្រូវចែកជា ៦ឆ្នាំ សម្រាប់កម្រិតបឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី១-៦) ៣ឆ្នាំ សម្រាប់កម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី៧-៩) និង៣ឆ្នាំ សម្រាប់កម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (ថ្នាក់ទី១០-១២)។ ប្រព័ន្ធនេះមិនបានរាប់បញ្ចូលកម្រិតមត្តេយ្យសម្រាប់ក្មេងចាប់ពីអាយុ ៣ឆ្នាំ ទៅ ៦ឆ្នាំ និងការអប់រំនៅកម្រិតឧត្តមសិក្សានោះទេ។

ក្រៅពីការអប់រំចំណេះទូទៅ និងការអប់រំឧត្តមសិក្សា បច្ចុប្បន្ននៅកម្ពុជាមានមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនទៅតាមកម្រិតផ្សេងៗគ្នា អាស្រ័យលើកម្រិតអប់រំនៅតាមសាលាចំណេះទូទៅរបស់រដ្ឋ ដូចជាកម្រិតអប់រំមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលកម្រិតមធ្យមសិក្សាត្រូវបែងចែកជាកម្រិតសិក្សាចំនួនពីរ គឺមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី ៦ ដល់ទី៩) និងមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (ថ្នាក់ទី១០ ដល់ទី១២) (Dy et al., 2019)។ គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានចំនួនសរុប២៦ ដែលក្នុងនោះរួមមាន៖ សាលាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិមចំនួន១ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមត្តេយ្យសិក្សា) សាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការចំនួន១៨ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនកម្រិតបឋមសិក្សា) មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគចំនួន៤ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនកម្រិតមូលដ្ឋានបង្រៀនចាប់ពីថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី៩) វិទ្យាស្ថានគរុកោសល្យមានចំនួន២ (វិទ្យាស្ថានគរុកោសល្យភ្នំពេញ និងវិទ្យាស្ថានគរុកោសល្យបាត់ដំបង) ដែលបានប្រែក្លាយមកពីមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគនៅឆ្នាំ២០១៨ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនគ្រប់កម្រិតចាប់ពីបឋមសិក្សា ដែលបង្រៀនថ្នាក់ទី១ ដល់ទី៦ និងមធ្យមសិក្សា ដែលបង្រៀនចាប់ពីថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី៩) និងវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំចំនួន១ (បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តម ដែលបង្រៀនចាប់ពីថ្នាក់ទី១០ ដល់ទី១២) (Dy et al., 2019)។

យោងតាម Teacher Training Department (2016) កម្មសិក្សាគរុកោសល្យត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីវាយតម្លៃការសិក្សារបស់គរុសិស្ស និងមានគោលបំណងចំនួន៤។ គោលបំណងទី១ គឺបង្កឱកាសឱ្យកម្មសិក្សាការី ការិនីបានហ្វឹកហាត់ចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន តាមរយៈការផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីដែលបានរៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅសាលារៀនចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា។ ទន្ទឹមនឹងនេះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យបង្កឱកាសឱ្យកម្មសិក្សាការី ការិនីសិក្សាស្វែងយល់ពីការអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន តាមរយៈការសង្កេត និងការអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីទុកជាមូលដ្ឋានចំណេះដឹង និងមានវិធានការធ្វើស្វ័យហ្វឹកហ្វឺនបន្តទៀត។ គោលបំណងទី២ គឺផ្តល់ឱកាសឱ្យកម្មសិក្សាការី ការិនីនូវការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពលើផ្នែកចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ ការប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ ការសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ និងសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈនៅសាលារៀនចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា ដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាគ្រូបង្រៀនល្អនាពេលអនាគត។ គោលបំណងទី៣ គឺផ្តល់ឱកាសឱ្យសាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យ សាលាចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សាសហការគ្នាឱ្យបានល្អក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលកម្មសិក្សាការី ការិនីឱ្យក្លាយជាគ្រូបង្រៀនប្រកបដោយគុណភាព។ គោលបំណងទី៤ គឺវាយតម្លៃសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈជាគ្រូបង្រៀនរបស់កម្មសិក្សាការី ការិនី ក្រោយពីទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យ និងមានវិធានការកែលម្អបានទាន់ពេលវេលា។

Teacher Training Department (2016) បានបន្ថែមថាកម្មសិក្សាគរុកោសល្យមានរយៈពេល ១៤សប្តាហ៍ (ចំណាយរយៈពេលសរុបចំនួន ២ឆ្នាំ) ដែលត្រូវបែងចែកជា ៣ដំណាក់កាល គឺដំណាក់កាលសង្កេត ដំណាក់កាលពាក់កណ្តាលប្រតិបត្តិ និងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិ។ កម្មសិក្សាគរុកោសល្យរបស់កម្មសិក្សាការី ការិនី ក្នុងឆ្នាំទី១ មានរយៈពេលសរុប ៦សប្តាហ៍ ត្រូវបែងចែកជា ២ដំណាក់កាល គឺដំណាក់កាលសង្កេតដែលមានចំនួន ២សប្តាហ៍ និងដំណាក់កាលពាក់កណ្តាលប្រតិបត្តិចំនួន ៤សប្តាហ៍ និងនៅក្នុងឆ្នាំទី២ កម្មសិក្សាការី ការិនីត្រូវអនុវត្តដំណាក់កាលប្រតិបត្តិដែលមានរយៈពេល ៨សប្តាហ៍។ ចំពោះមុខវិជ្ជាសម្រាប់កម្មសិក្សាគរុកោសល្យទាំងឆ្នាំទី១ និងឆ្នាំទី២ គរុសិស្សត្រូវបានតម្រូវឱ្យបង្រៀនមុខវិជ្ជាឯកទេសទី១ និងមុខវិជ្ជាឯកទេសទី២។ លើសពីនេះទៅទៀត កម្មសិក្សាគរុកោសល្យត្រូវបែងចែកជា ២ជំហាន ដែលក្នុងជំហានទី១ កម្មសិក្សាការី ការិនីត្រូវអនុវត្តដំណាក់សង្កេតមុខវិជ្ជាឯកទេសទី១ រយៈពេល ១សប្តាហ៍ និងដំណាក់កាលពាក់កណ្តាលប្រតិបត្តិរយៈពេល ២សប្តាហ៍។ ក្នុងជំហានទី២ កម្មសិក្សាការី ការិនីត្រូវអនុវត្តដំណាក់សង្កេតមុខវិជ្ជាឯកទេសទី២ រយៈពេល ១សប្តាហ៍ និងដំណាក់កាលពាក់កណ្តាលប្រតិបត្តិរយៈពេល ២សប្តាហ៍។ នៅចុងជំហាននីមួយៗ គ្រូណែនាំត្រូវវាយតម្លៃ និងដាក់ពិន្ទុឱ្យកម្មសិក្សាការី ការិនីដោយប្រើប្រាស់ព្រឹត្តិបត្រវាយតម្លៃដំណាក់កាលសង្កេត និងដំណាក់កាលពាក់កណ្តាលប្រតិបត្តិ (Teacher Training Department, 2016)។

ប៉ុន្តែ Tandon & Fukao (2015) បានរកឃើញថាការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដំបូង (pre-service training) នៅកម្ពុជាមិនទាន់បានធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនមានទំនុកចិត្តខ្ពស់លើមុខវិជ្ជាឯកទេស និងការបណ្តុះបណ្តាលកម្មវិធីគរុកោសល្យផ្អែកលើគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលឱ្យច្បាស់លាស់នៅឡើយទេ។ គ្រូឧទ្ទេសក៏មិនទាន់មានកិច្ចសហការល្អជាមួយគ្នាក្នុងសកម្មភាពចែករំលែកបទពិសោធវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ដើម្បីជួយលើកកម្ពស់សមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈក្នុងដំណើរឆ្ពោះទៅរកការលើកកម្ពស់គុណភាពការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន (Tandon & Fukao, 2015)។

យោងតាម Stoynoff (1999) នៅក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន កម្មសិក្សាគរុកោសល្យត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ជាសមាសធាតុដ៏សំខាន់មួយដែលស្ថិតនៅក្នុងបេះដូងនៃដំណើរការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន ព្រោះវាជាពេលដែលគ្រូបង្រៀនថ្មី ត្រូវធ្វើសមាហរណកម្មរវាងបទពិសោធបង្រៀន និងការដែលមិនធ្លាប់បង្រៀន។ ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ

ប្រតិបត្តិអាចធ្វើឱ្យគរុសិស្សរកឃើញនូវសមត្ថភាព និងភាពច្នៃប្រឌិតរបស់ពួកគេ ដែលជួយពួកគេក្នុងដំណើរការបង្រៀននាពេលអនាគត (Ulla, 2016)។ ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ ក៏ជាឱកាសដ៏ពិតប្រាកដមួយសម្រាប់គរុសិស្សក្នុងការទទួលបាននូវបទពិសោធពីបរិយាកាសជាក់ស្តែងនៃដំណើរការបង្រៀន ភាពស្មុគស្មាញ និងបញ្ហាប្រឈម ដែលអាចរារាំងដល់ដំណើរការនៃការអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលា (Diala et al., 2014)។

ក្នុងបរិបទប្រទេសកម្ពុជា ដោយសមត្ថភាពរបស់គរុសិស្ស និងគ្រូឧទ្ទេសនៅមានកម្រិត ការងារបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនត្រូវបានកំណត់ជាសកម្មភាពអាទិភាពនៅក្នុងគោលនយោបាយស្តីពីគ្រូបង្រៀន (Dy et al., 2019)។ ការស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ឬការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិក្នុងបរិបទកម្ពុជា ក៏នៅមានចំនួនតិចតួចលើកលែងការសិក្សាមួយចំនួន (ឧទាហរណ៍៖ Dy et al., 2019; Em et al., 2022; Pich, 2017; Sok & Heng, 2024; Sot et al., 2019; Tandon & Fukao, 2015)។ លើសពីនេះទៅទៀត វាហាក់ដូចជាមិនទាន់មានការស្រាវជ្រាវណាផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិត អំពីបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ជាពិសេសការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ប្រទេសកម្ពុជា។ ដូច្នេះការស្រាវជ្រាវនេះមានគោលបំណងសិក្សាអំពីបញ្ហាប្រឈមនានា ក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្សនៃមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ស្ថិតក្នុងខេត្តកំពង់ចាម។ ការសិក្សានេះផ្តោតលើបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងនឹងចំណុចធំៗចំនួន៣ គឺគរុកោសល្យ ចំណេះដឹងឯកទេស និងការគាំទ្របច្ចេកទេស។

ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនៃការស្រាវជ្រាវនេះ សំណួរស្រាវជ្រាវចំនួន៣ ត្រូវបានលើកឡើង៖

១. តើកម្មសិក្សាការី ការិនីនៃមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាមជួបបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះលើផ្នែកគរុកោសល្យ?

២. តើកម្មសិក្សាការី ការិនីនៃមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាមជួបបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស?

៣. តើកម្មសិក្សាការី ការិនីនៃមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាមជួបបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះលើផ្នែកការគាំទ្របច្ចេកទេស?

សំយោគឯកសារពាក់ព័ន្ធ

គោលបំណង និងសារៈសំខាន់នៃកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ

យោងតាម Teacher Training Department (2016) ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ គឺជាការផ្តល់នូវបទពិសោធដ៏សំខាន់បំផុត ដែលកម្មសិក្សាការី ការិនីម្នាក់ៗត្រូវបង្ហាញពីចំណេះដឹងដ៏ស្ទាត់ជំនាញ ភាពប៉ិនប្រសប់ និងគំនិតច្នៃប្រឌិតក្នុងការបង្រៀន ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការប្រើប្រាស់គោលការណ៍គរុកោសល្យ និងវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន។ បទពិសោធដ៏សំខាន់នេះត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សាចំណេះទូទៅ ដែលគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការដឹកនាំកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។ ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិត្រូវធ្វើឡើងតាមបទបញ្ញត្តិ និងសេចក្តីណែនាំការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលបានកំណត់ដោយស្តង់ដាវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ដែលមានសមាសភាគចំនួន៤ គឺចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈ ការប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ ការសិក្សាវិជ្ជាជីវៈ និងសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ (Teacher Training Department, 2010)។

កម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ជាពេលវេលាសម្រាប់គរុសិស្សដែលកំពុងរៀន ដើម្បីក្លាយជាគ្រូបង្រៀន និងមានឱកាសដកស្រង់នូវពិសោធន៍នានាដែលពួកគេបានរៀននៅសាលា ឬមណ្ឌលកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ។ ការសិក្សាជាច្រើនបានរកឃើញនូវលក្ខណៈសំខាន់ជាច្រើននៃកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្រៀន (Arslan & Gulden, 2018; Sokal et al., 2013)។ ចំណេះដឹងជាក់លាក់ គឺចាំបាច់បំផុតសម្រាប់គរុសិស្ស ដើម្បីក្លាយជាគ្រូបង្រៀនដែលមានប្រសិទ្ធភាពនៅថ្ងៃអនាគត។ ក្រៅពីចំណេះដឹងឯកទេស គ្រូបង្រៀនមិនត្រឹមតែត្រូវការចំណេះដឹងគរុកោសល្យ (pedagogical knowledge) ប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេថែមទាំងត្រូវការចំណេះដឹងលើខ្លឹមសារគរុកោសល្យ (pedagogical content knowledge) ថែមទៀតផង (Jusoh, 2013)។ យោងតាម Mutlu (2015) វិធីមួយដែលអាចជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនថ្មីមានសមត្ថភាពបរិបូណ៌ក្នុងការបង្រៀន គឺការពង្រឹងគុណភាពកម្មសិក្សាគរុកោសល្យនៃកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្រៀន ដោយសារតែកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ ជាកន្លែងដែលគ្រូបង្រៀនបានចាប់ផ្ដើមអនុវត្តការបង្រៀនផ្ទាល់ក្នុងថ្នាក់ជាក់ស្ដែងដំបូងបង្អស់។

ចំពោះគោលបំណងនៃការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ មានទស្សនៈស្រដៀងៗគ្នាជាច្រើន ដែលបានលើកឡើង។ Ramesh & Premaraj (2019) បានលើកឡើងថាកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិមានគោលបំណងឱ្យគរុសិស្សអាចយកទ្រឹស្ដី និងវិធីសាស្ត្រទាំងអស់ដែលគ្រូរបស់ពួកគេបានបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់ទៅអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាមួយសិស្សជាក់ស្ដែង។ គរុសិស្សនឹងអាចដកស្រង់បាននូវបទពិសោធពីស្ថានភាពបរិស្ថានថ្នាក់ជាក់ស្ដែង តាមទស្សនៈវិស័យរបស់គ្រូបង្រៀន។ គរុសិស្សត្រូវការការយល់ដឹងអំពីបច្ចេកទេសបង្រៀនដោយភ្ជាប់វាជាមួយនឹងជំនាញនៃការបង្រៀន តាមរយៈការឆ្លុះបញ្ចាំង ដើម្បីអភិវឌ្ឍបាននូវជំនាញវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន (Ulvik & Smith, 2011)។ លើសពីនេះទៀត វត្ថុបំណងសំខាន់របស់កម្មសិក្សាគរុកោសល្យ គឺដើម្បីផ្ដល់ជូនគរុសិស្សនូវបទពិសោធជាក់ស្ដែងក្នុងការបង្រៀន ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់មួយ ដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញបង្រៀន និងចាប់ផ្ដើមប្រមូលនូវបទពិសោធ ដើម្បីបង្កើនជំនាញវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ (Sokal et al., 2013)។ យោងតាម Penlington (2008) ការអានអត្ថបទស្ដីអំពីការបង្រៀន ឬការសង្កេតមើលការបង្រៀនរបស់គ្រូបង្រៀនដទៃមិនអាចធ្វើឱ្យគរុសិស្សអភិវឌ្ឍបំណិនក្នុងការបង្រៀនបានគ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ ពួកគេត្រូវតែអនុវត្តដោយខ្លួនឯង ពីព្រោះការអនុវត្តផ្នែកចំណេះដឹង និងបញ្ញាត្រូវបានកើតឡើង ឬស្ថិតនៅលើបុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយវាមិនមានភាពងាយស្រួលនោះទេ ក្នុងការផ្ទេរចំណេះដឹងពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀត។

សរុបមក ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ជាពេលវេលាមួយដែលកម្មសិក្សាការី ការិនីអាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពក្នុងអាជីពជាគ្រូបង្រៀនដោយយកចំណេះដឹង និងទ្រឹស្ដីដែលខ្លួនបានសិក្សា ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងភាពប៉ិនប្រសប់របស់ខ្លួន ដើម្បីអនុវត្តការបង្រៀនរបស់ពួកគេជាមួយស្ថានភាពថ្នាក់រៀនជាក់ស្ដែង ក្នុងគោលបំណងស្វែងយល់អំពីបទពិសោធ បញ្ហាប្រឈម និងដំណោះស្រាយមុនពេលដែលពួកគេក្លាយជាគ្រូបង្រៀនពេញលេញ។

បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ

Jusoh (2013) បានរកឃើញថាការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ជាពេលវេលាដ៏តានតឹងបំផុតនៅក្នុងជីវិតជាគរុសិស្ស ដោយសារក្រៅពីបញ្ហាប្រឈមនៃការគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ និងទំនាក់ទំនងជាអន្តរបុគ្គល គរុសិស្សនៅជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗទៀត មានដូចជាទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងគ្រូដឹកនាំ បុគ្គលិករដ្ឋបាល និងគ្រូបង្រៀនផ្សេងៗទៀត។ Jusoh (2013) បានបន្ថែមថា នៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី គរុសិស្សបានប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គជាច្រើន រួមមានកង្វះការគាំទ្រ

ពីគ្រូជំនាញ បញ្ហាទាក់ទងនឹងគរុកោសល្យ និងបញ្ហាជំនាញអន្តរបុគ្គល ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បញ្ហាដែលបានជួបប្រទះញឹកញាប់បំផុត គឺទាក់ទងទៅនឹងកង្វះខាតផ្នែកទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយអ្នកដទៃ ដូចជាគ្រូសហការ បុគ្គលិករដ្ឋបាល ឬគ្រូបង្រៀនទូទៅជាដើម។ Abbas & Lu (2013) បានរកឃើញថា មានបញ្ហាប្រឈមចម្បងចំនួន៣ ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ នៅសាកលវិទ្យាល័យចំនួន១០ នៅក្នុងប្រទេសចិន ដែលបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះរួមមាន៖ កម្មសិក្សាគរុកោសល្យមានរយៈពេលខ្លីពេក ពេលវេលាមិនសមរម្យក្នុងការបញ្ជូនគរុសិស្សចុះធ្វើកម្មសិក្សា និងវិធីសាស្ត្រនៃការចុះធ្វើកម្មសិក្សាហួសសម័យ។ តាមរយៈការសិក្សារបស់ Al-Momani (2016) បញ្ហាប្រឈមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្សក្នុងប្រទេសអារ៉ាប៊ីសាអូឌីត គឺទាក់ទងនឹងសាលាសហការ នាយកសាលា និងគ្រូសហការ ខណៈបញ្ហាប្រឈមមិនសូវធ្ងន់ធ្ងរ គឺទាក់ទងនឹងអ្នកគ្រប់គ្រងអប់រំ និងនីតិវិធីនៃការរៀបចំកម្មវិធីចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។

ជារួម បញ្ហាប្រឈមចម្បងៗអាចបែងចែកជាចំណុចសំខាន់ៗចំនួន៣ ទាក់ទងនឹងផ្នែកគរុកោសល្យ ចំណេះដឹងឯកទេស និងការគាំទ្របច្ចេកទេស។ ការសិក្សានេះនឹងផ្តោតលើបញ្ហាប្រឈមចម្បងៗទាំងនេះ។

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកគរុកោសល្យ

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកគរុកោសល្យ គឺសំដៅលើការអនុវត្តកិច្ចការជាច្រើនក្នុងការបង្រៀន ទាំងមុនពេលបង្រៀន ក្នុងពេលបង្រៀន និងក្រោយពេលបង្រៀន ដែលកម្មសិក្សាការី ការិនីតែងតែជួបប្រទះ (Veenman, 1984) ។ យោងតាម Veenman (1984) បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកគរុកោសល្យក្នុងអំឡុងពេលកម្មសិក្សារបស់កម្មសិក្សាការី ការិនី អាចមានដូចជាការគ្រប់គ្រងវិន័យក្នុងថ្នាក់រៀន និងការអនុវត្តការងារក្រុម។ ការសិក្សារបស់ Al-Momani (2016) បានរកឃើញថាបញ្ហាចម្បងដែលកើតឡើងក្នុងពេលគរុសិស្សអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ គឺទាក់ទងនឹងចំនួនសិស្សច្រើនក្នុងថ្នាក់រៀន អសមត្ថភាពក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើបបម្រើដល់ការបង្រៀន ចំនួនគរុសិស្សច្រើននាក់ចុះកម្មសិក្សាក្នុងមុខវិជ្ជាដូចគ្នា កិច្ចការគ្រប់គ្រង និងបន្ទុកការងាររដ្ឋបាលច្រើន កង្វះការតាមដានការបង្រៀនរបស់គរុសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ ការមិនទុកចិត្តរបស់គ្រូសហការចំពោះគរុសិស្ស ការជ្រៀតជ្រែកក្នុងសកម្មភាពបង្រៀនមេរៀន និងកម្សោយទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកទទួលបន្ទុកកម្មវិធីអនុវត្តការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ។

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស សំដៅលើភាពខ្វះខាតផ្នែកចំណេះដឹង ដែលជាមធ្យោបាយបម្រើការបង្រៀន ឬផ្ទេរចំណេះដឹងពីគរុសិស្សទៅសិស្ស។ កង្វះខាតទាំងនោះរួមមាន៖ ចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេស ទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន ការយកទ្រឹស្តីទៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងការផ្តល់នូវបទពិសោធក្នុងវិស័យសិក្សារបស់ខ្លួន (Ramesh & Premaraj, 2019)។ ម្យ៉ាងទៀត បើតាមរយៈការសិក្សារបស់ Al-Momani (2016) ទស្សនៈយល់ឃើញរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងចំពោះបញ្ហាប្រឈមក្នុងកម្មវិធីចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ មានដូចជាការប្រើប្រាស់ប្រភពព័ត៌មានខាងក្រៅ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ជំនួយក្នុងការអប់រំ កង្វះបំណិនគ្រប់គ្រងសាលារៀន អារម្មណ៍ឯកា ការយល់ដឹងលើខ្លឹមសារមេរៀននៅមានកម្រិត ភាពមិនច្បាស់លាស់លើកម្មវិធីសិក្សា រយៈពេលកម្មសិក្សាមិនគ្រប់គ្រាន់ លទ្ធភាពផ្តល់ឱ្យរបស់សាលារៀនមិនគ្រប់គ្រាន់ កិច្ចសហការរវាងគរុសិស្ស និងសាលាសហការនៅមានកម្រិត គរុសិស្សផ្ទាល់មិនមានជំនាញក្នុងការដឹកនាំសិស្ស ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់តិច ការភ័យខ្លាចចំពោះការបង្រៀន កង្វះខាតជំនាញទំនាក់ទំនង ការធ្វើទំនាក់ទំនងរវាងទ្រឹស្តី និងការអនុវត្តនៅមានកម្រិត និងការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍នៅមានកម្រិត។

បញ្ហាប្រឈមលើការគាំទ្របច្ចេកទេស

ការគាំទ្របច្ចេកទេស ជាទំនាក់ទំនងផ្លូវការរវាងអ្នកផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេស និងអ្នកទទួលការគាំទ្របច្ចេកទេស ដោយមានការសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍជាចម្បង ដើម្បីសម្រេចគោលដៅដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់ និងរួមគ្នាក្នុងក្របខ័ណ្ឌស្តង់ដាវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន (De Lathouwer & Amelinckx, 2019)។ អ្នកផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសគឺសំដៅលើគ្រូដឹកនាំ (គ្រូឧទ្ទេស) និងគ្រូសហការ (គ្រូតាមមុខវិជ្ជា) រីឯអ្នកទទួលការគាំទ្របច្ចេកទេសសំដៅលើគរុសិស្ស។

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកការគាំទ្របច្ចេកទេស សំដៅលើភាពមិនពេញលេញក្នុងការផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសនានាក្នុងដំណើរការកម្មសិក្សាគរុកោសល្យពីសំណាក់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ។ បញ្ហាទាំងនោះអាចរួមមាន៖ ការសង្កេតការបង្រៀន ការផ្តល់នូវមតិស្ថាបនាលើការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ការណែនាំក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន ការអនុវត្តការសង្កេត ការបង្រៀនតាមកាលវិភាគ និងការផ្តល់ដំបូន្មានស្ថាបនាពីគម្រោងស្រាវជ្រាវសកម្មភាពបង្រៀន (Ramesh & Premaraj, 2019)។

ក្នុងអំឡុងពេលចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ គរុសិស្សត្រូវការការគាំទ្រច្រើន ជាពិសេសវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀន និងការគាំទ្រផ្នែកខាងអារម្មណ៍ (Arnold, 2006)។ ការគាំទ្រនេះតម្រូវឱ្យមានជាចាំបាច់ ដោយរាប់បញ្ចូលការដែលគ្រូសហការផ្តល់ឱកាសឱ្យគរុសិស្សធ្វើការអភិវឌ្ឍបំណិនក្នុងដំណាក់កាលនៃការសង្កេតការបង្រៀន ព្រោះថាវាអាចធ្វើឱ្យគរុសិស្សយកគំរូតាមក្នុងការបង្កើនឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេនៅពេលដែលពួកគេបង្រៀនផ្ទាល់ (Zahorik, 1988)។ ដូចគ្នាដែរ បើតាមរយៈការសិក្សារបស់ Ramesh & Premaraj (2019) ការគាំទ្របច្ចេកទេស គឺហាក់បានផ្តល់នូវអំណោយផលចំពោះតួនាទីក្នុងកម្មវិធីកម្មសិក្សាគរុកោសល្យក្នុងការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពបង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គរុសិស្ស និងបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវបទពិសោធដែលពួកគេត្រូវការសម្រាប់វិស័យរបស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន។ តួនាទីសំខាន់របស់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ គឺអាចផ្តល់នូវការគាំទ្របច្ចេកទេសភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីធ្វើការសង្កេតថ្នាក់រៀន ប៉ុន្តែការសិក្សារបស់ Yunus et al. (2010) បានបង្ហាញពីបញ្ហាដែលកើតមានឡើងរវាងគ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ ជាមួយគរុសិស្សលើកង្វះខាតពេលវេលាក្នុងផ្នែកទំនាក់ទំនង។

ជារួម ក្នុងអំឡុងពេលនៃការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ កម្មសិក្សាការី ការិនីបានជួបនូវបញ្ហាប្រឈមនានាដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន បញ្ហាលើការគាំទ្រផ្នែកគរុកោសល្យ បញ្ហាទំនាក់ទំនង រយៈពេលអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិខ្លីពេក ពេលវេលាមិនសមរម្យក្នុងការបញ្ជូនគរុសិស្សចុះធ្វើកម្មសិក្សា វិធីសាស្ត្រនៃការចុះធ្វើកម្មសិក្សាហួសសម័យ បញ្ហាទាក់ទងមធ្យោបាយអប់រំ បញ្ហាសាលាសហការ នាយកសាលា និង/ឬគ្រូដឹកនាំ បញ្ហាទាក់ទងការរៀបចំកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ និងលទ្ធភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល កង្វះខាតនៃការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានពីខាងក្រៅ កង្វះខាតនៃការប្រើប្រាស់ជំនួយអប់រំឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងកង្វះខាតនៃការគ្រប់គ្រងសាលារៀន។

វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

នីតិវិធីនៃការស្រាវជ្រាវ

ការសិក្សានេះប្រើវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវតាមបែបគុណវិស័យ (Abbas & Lu, 2013)។ វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវតាមបែបគុណវិស័យជាវិធីសាស្ត្រដែលជួយឱ្យអ្នកស្រាវជ្រាវយល់អំពីបាតុភូត (Karamustafaoğlu, 2009)។ ការសិក្សានេះ ក៏បានប្រើប្រាស់ការវិភាគលើឯកសារ (document analysis) និងការសំយោគឯកសារពាក់ព័ន្ធ ឬវិចារណនិពន្ធ (literature

review) ដើម្បីអង្កេតលើបញ្ហា។ បែបផែនកម្មសិក្សាគរុកោសល្យរបស់ប្រទេសផ្សេងៗក្នុងពិភពលោកត្រូវបានវិភាគ ដោយយោងទៅលើសៀវភៅណែនាំកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ ឬពីគេហទំព័រផ្ទាល់របស់អង្គភាពនោះ (Abbas & Lu, 2013)។

ក្នុងការសិក្សានេះ សំណួរទម្រង់បើក (Punch, 2013) ត្រូវបានយកមកប្រើសម្រាប់ជាជំនួយក្នុងការសរសេរសំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីករណីសិក្សានៃបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ក្រោយគរុសិស្សបានបញ្ចប់ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិជាក់ស្តែង។ តាមរយៈសំណួរទម្រង់បើក អ្នកចូលរួមក្នុងការសិក្សានេះ ដែលជាសំណាកគំរូអាចបង្ហាញនូវទស្សនៈយ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយនឹងបញ្ហាទាំងនោះ។ ជាក់ស្តែងគរុសិស្សអាចពិពណ៌នា អំពីបទពិសោធ និងបញ្ហាប្រឈមដែលពួកគេបានជួបប្រទះ ដោយគ្មានការដាក់កម្រិតអ្វីឡើយ។

ទីកន្លែងស្រាវជ្រាវ និងសំណាកគំរូ

តារាងទី១៖ *ព័ត៌មានប្រជាសាស្ត្ររបស់អ្នកចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវ*

កូដអ្នកចូលរួម	ភេទ	តួនាទី	មុខវិជ្ជាឯកទេស
S1	ប្រុស	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S2	ប្រុស	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S3	ប្រុស	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S4	ប្រុស	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S5	ស្រី	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S6	ស្រី	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S7	ស្រី	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S8	ស្រី	គរុសិស្ស	គណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា
S9	ប្រុស	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S10	ប្រុស	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S11	ប្រុស	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S12	ស្រី	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S13	ស្រី	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S14	ស្រី	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា
S15	ស្រី	គរុសិស្ស	រូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យា

ការសិក្សានេះធ្វើឡើងនៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ស្ថិតក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ប្រទេសកម្ពុជា។ ការសិក្សាបានជ្រើសរើសគរុសិស្សដែលសិក្សាក្នុងឆ្នាំទី២ ឆមាសទី១ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១៩–២០២០ សរុបចំនួន ២៤នាក់ (ស្រីចំនួន ៨នាក់)។ វិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសសំណាកត្រូវបានធ្វើឡើងតាមវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសតាមគោលបំណងជាក់លាក់ (purposive sampling)។ បន្ទាប់ពីទទួលបានសំណេរឆ្លុះបញ្ចាំង អំពីការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិពីគរុសិស្សទាំង ២៤នាក់ ការស្រាវជ្រាវនេះកំណត់យកសំណាកចំនួន ១៥នាក់ ក្នុងចំណោមសំណាកសរុបចំនួន ២៤នាក់ ដោយសារទិន្នន័យដែលទទួលបានពីសំណាកគំរូចំនួន ៩នាក់ផ្សេងទៀត មិនមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។ គរុសិស្សទាំង ១៥នាក់ (ស្រីចំនួន ៨នាក់) ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសចុងក្រោយ បង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រដូចគ្នា ប៉ុន្តែពួកគេចុះអនុវត្តកម្មសិក្សានៅមណ្ឌលកម្មសិក្សាពីរផ្សេងគ្នា ដែលក្នុងនោះគរុសិស្សចំនួន ៧នាក់ បង្រៀនមុខវិជ្ជារូបវិទ្យាដែលជាឯកទេសទី១

និងគីមីវិទ្យាដែលជាឯកទេសទី២ នៅកម្រិតថ្នាក់ទី៧ និងទី៨ ហើយគរុសិស្សចំនួន ៨នាក់ផ្សេងទៀត បង្រៀនមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យាជាឯកទេសទី១ និងរូបវិទ្យាជាឯកទេសទី២ នៅកម្រិតថ្នាក់ដូចគ្នា។ តារាងទី១ បង្ហាញព័ត៌មានសង្ខេបអំពីអ្នកចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ។

ឧបករណ៍ស្រាវជ្រាវ

សំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងដែលបានយកតាមការសិក្សារបស់ Yunus et al. (2010) ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការសិក្សានេះ។ សំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងផ្តោតលើ «ការពណ៌នាអំពីជីវិតចុះកម្មសិក្សាប្រតិបត្តិ» ដែលសរសេរដោយសំណាកគំរូចំនួន ១៥នាក់ ក្រោយពេលពួកគេបានបញ្ចប់ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។ ឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យជាប្រភេទកម្រងសំណួរបំពេញ ដែលត្រូវបានបែងចែកជា ៣ផ្នែក គឺៈ ផ្នែកទី១ ផ្តោតលើគរុកោសល្យដែលសំដៅទៅលើវិធីសាស្ត្រនៃការបង្រៀន ដែលក្នុងផ្នែកនោះមានសំណួរចំនួន ៨សំណួរ។ ផ្នែកទី២ ផ្តោតលើចំណេះដឹងឯកទេស ដែលសំដៅទៅលើបំណិនវិជ្ជាជីវៈក្នុងឯកទេសរបស់ខ្លួន ដែលក្នុងផ្នែកនោះមានចំនួន ៤សំណួរ។ ផ្នែកទី៣ ផ្តោតលើការគាំទ្របច្ចេកទេសដែលសំដៅទៅលើមធ្យោបាយរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធនានា ក្នុងការគាំទ្រដំណើរការធ្វើកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់កម្មសិក្សាការី ការិនី ដែលក្នុងផ្នែកនោះមានសំណួរចំនួន ៥សំណួរ។

ដំណើរការប្រមូលទិន្នន័យ

ការប្រមូលទិន្នន័យធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីគរុសិស្សបានបញ្ចប់កម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរយៈពេល ៨សប្តាហ៍ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១៩–២០២០។ ជាដំបូងសំណួរទម្រង់បើកត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគរុសិស្ស (សំណាកគំរូ) ម្នាក់មួយៗ ដោយទុករយៈពេល ១សប្តាហ៍ ដើម្បីឱ្យពួកគេសរសេរសំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងពិពណ៌នា អំពីការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួនដោយផ្តោតសំខាន់ទៅលើបញ្ហាប្រឈមធំៗចំនួន៣ ទាក់ទងនឹងផ្នែកគរុកោសល្យ ផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស និងផ្នែកការគាំទ្របច្ចេកទេស។ បន្ទាប់មកសំណាកគំរូត្រូវផ្ញើសំណេរនោះត្រលប់មកអ្នកស្រាវជ្រាវវិញតាមប្រព័ន្ធតេលេក្រាមផ្ទាល់ខ្លួន ព្រោះមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាមត្រូវបានបិទដោយសារស្ថានភាពជំងឺកូវីដ-១៩។ ចុងក្រោយអ្នកស្រាវជ្រាវបានប្រើរយៈពេល ១សប្តាហ៍ទៀត ដើម្បីរៀបចំទិន្នន័យទាំងនោះដោយចាត់ទៅតាមប្រភេទ និងសូចនាករនីមួយៗសម្រាប់ធ្វើការវិភាគ។ រាល់ទិន្នន័យដែលទទួលបានពីសំណាកគំរូត្រូវបានរក្សាការសម្ងាត់ និងផ្តល់សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណទៅវិញតាមរយៈប្រព័ន្ធតេលេក្រាមផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកចូលរួម។ ការស្រាវជ្រាវនេះក៏ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាមក្រមសីលធម៌ស្រាវជ្រាវ ដោយមានការចូលរួមតាមការស្ម័គ្រចិត្ត ការរក្សាការសម្ងាត់ និងការយល់ព្រមចូលរួមដោយបានទទួលព័ត៌មានច្បាស់លាស់ជាមុន (Denscombe, 2010)។

ការវិភាគទិន្នន័យ

អ្នកស្រាវជ្រាវបានវិភាគទិន្នន័យតាមវិធីសាស្ត្រវិភាគតាមប្រធានបទ (thematic analysis) (Braun & Clarke, 2006) ដោយយកទិន្នន័យសម្រេចខាងលើទៅផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយនឹងសូចនាករនីមួយៗ ដែលមាននៅក្នុងឧបករណ៍ប្រមូលទិន្នន័យ ដើម្បីរកឱ្យឃើញនូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងសំណួរស្រាវជ្រាវ ជាមួយនឹងទិន្នន័យដែលទទួលបានជាក់ស្តែង។ ចុងក្រោយ អ្នកស្រាវជ្រាវបានចម្រាញ់នូវទិន្នន័យទាំងនេះឱ្យក្លាយទៅជាលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ ដើម្បីបកស្រាយ និងយកទៅពិភាក្សាផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយលទ្ធផលស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀត។ ការវិភាគទិន្នន័យត្រូវបានធ្វើឡើង

ដោយអ្នកនិពន្ធលេខរៀងទី១ ដោយទទួលបានការណែនាំក្នុងការវិភាគពីសហអ្នកនិពន្ធដែលមានបទពិសោធក្នុងការវិភាគទិន្នន័យបែបគុណភាពរយៈពេលច្រើនឆ្នាំ។

លទ្ធផលស្រាវជ្រាវ

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកគរុកោសល្យ

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកគរុកោសល្យ គឺទាក់ទងទៅនឹងចំណុចមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

ការកែលម្អការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន

ការវិភាគទិន្នន័យទទួលបានពីសំណាកគំរូទាំង ១៥នាក់ បានបង្ហាញពីភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាមួយចំនួនទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្រនៃការសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនរវាងគ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ។ ដូចបានបង្ហាញក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្សចំនួន ៣រូប ខាងក្រោមនេះ៖

> នៅពេលបណ្តុះបណ្តាលពួកគេបានរៀនពីការរៀបចំការសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនតាមមួយបែប តែនៅពេលចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ ការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀនតម្រូវឱ្យរៀបចំតាមបែបផ្សេងមួយទៀត។ (S1)
>
> បញ្ហាក្នុងវិធីសាស្ត្រសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនរវាងគ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការក្នុងកូឡោន (column) ខ្លឹមសារមេរៀន និងកូឡោនសកម្មភាពសិស្ស។ ឧទាហរណ៍ នៅកូឡោនសកម្មភាពគ្រូ គ្រូបានដាក់សំណួរឱ្យសិស្សឆ្លើយ ត្រង់ចំណុចនេះគ្រូដឹកនាំ បានណែនាំគរុសិស្សថា "ត្រូវសរសេរចម្លើយទាំងអស់ដែលសិស្សអាចនឹងឆ្លើយដាក់នៅក្នុងកូឡោនសកម្មភាពសិស្ស បន្ទាប់មកយើងជ្រោះយកតែចម្លើយណា ដែលត្រឹមត្រូវយកទៅដាក់នៅក្នុងកូឡោនខ្លឹមសារមេរៀន ដើម្បីឱ្យសិស្សចម្លងចូលសៀវភៅ" ប៉ុន្តែដូចគ្នាដែរ ត្រង់ចំណុចនេះ គ្រូសហការបានណែនាំឱ្យគរុសិស្សឱ្យសរសេរតែពាក្យថា «សិស្សឆ្លើយៗ» វិញ ដែលការណែនាំ ទាំងពីរនេះមានភាពផ្ទុយគ្នាស្រឡះតែម្តង។ (S2)
>
> ចង់ឃើញគ្រូឧទ្ទេសធ្វើការជាក្រុមជាមួយគ្រូតាមមុខវិជ្ជាក្នុងការកែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គរុសិស្ស តាមលទ្ធភាពដែលពួកគាត់មាន។ (S3)

បញ្ហាទាំងនេះបណ្តាលមកពីការវិវត្តនៃរបៀបសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀន ពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ ដែលមានភាពប្រែប្រួលឥតឈប់ឈរ។ ភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាទាំងនេះបានជះឥទ្ធិពលដល់ដំណើរការបង្រៀនរបស់គរុសិស្ស និងធ្វើឱ្យពួកគេពិបាកកែសម្រួល និងត្រូវចំណាយពេលយូរក្នុងការសម្របខ្លួនតាម។ម្យ៉ាងទៀតគរុសិស្សចង់ឱ្យគ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការធ្វើការជាក្រុមក្នុងការពិនិត្យ និងកែលម្អកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គរុសិស្សឱ្យបានគ្រប់ៗគ្នា។

ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

ថ្ងៃដំបូងនៃការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យនៅគ្រប់មណ្ឌលកម្មសិក្សាទាំងអស់តម្រូវឱ្យមានការប្រជុំរួម រវាងគណៈកម្មការដឹកនាំកម្មសិក្សា និងគរុសិស្ស។ តាមរយៈការប្រជុំរួមនេះ បញ្ហាចម្បងគឺការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន។ ជាក់ស្តែងក្នុងដំណើរការបង្រៀន គរុសិស្សបានជួបបញ្ហាប្រឈមក្នុងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនជាហូរហែ ដែលក្នុងនោះមានដូចជាការមិនឱ្យតម្លៃដល់គរុសិស្សពីសំណាក់សិស្សានុសិស្សជាដើម។ បញ្ហាទាំងនេះមានរំលេចនៅក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្សចំនួន ៣រូប ដូចខាងក្រោម៖

ការបង្រៀនប្រៀបដូចជាការសម្ដែងកុនដែរ ដែលតម្រូវឱ្យមានច្រើនតួ ទាំងតួកាច តួស្លូត និងតួកម្សត់ ហើយគរុសិស្សមកបង្រៀនមិនមែនមករកប្រជាប្រិយភាពពីសិស្សឡើយ។ (S4)

ក្នុងករណីមានវត្តមានរបស់គ្រូសហការនៅក្នុងថ្នាក់រៀន នោះសកម្មភាពនៃការចូលរួមរបស់សិស្ស គឺសកម្មតែផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើគ្មានវត្តមានពួកគាត់ទេ នោះសកម្មភាពរបស់សិស្សមានតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ហើយថែមទាំងបង្កភាពរញ៉េរញ៉ៃដល់ថ្នាក់រៀនទៀតផង។ (S5)

ក្រៅពីនេះ មានបញ្ហាទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងពេលវេលា ដែលបញ្ហានេះបណ្ដាលមកពីរយៈពេលនៃការគោរពទង់ជាតិនៅរៀងរាល់ព្រឹកមិនបានកំណត់ឱ្យច្បាស់លាស់ ដែលជួនកាលប្រើពេលយូរពេក និងជួនកាលប្រើពេលឆាប់ពេក។ ទម្លាប់ពន្យារពេលចូលរៀនរបស់សិស្សបន្ទាប់ពីលឺសំឡេងជួង ការគ្រប់គ្រងទីតាំងបង្រៀន (តុអចល័ត) ការបែងចែកសមត្ថភាពសិស្ស ការស្វែងយល់អំពីចំណង់ចំណូលចិត្តសិស្ស ព្រមទាំងការប្រើប្រាស់វិន័យជាមួយសិស្សជាដើម ក៏ជាមូលហេតុដែលកើតមានចំពោះការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនរបស់កម្មសិក្សាការី ការិនីផងដែរ។ (S12)

ការបង្កើតទំនាក់រវាងមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាមួយទៀត

គរុសិស្សម្នាក់ៗតម្រូវឱ្យបង្រៀនចំនួនពីរមុខវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នា ក្នុងឯកទេសរបស់ខ្លួន រួមមានមុខវិជ្ជាឯកទេសទី១ និងទី២។ ជាទូទៅគរុសិស្សម្នាក់ៗត្រូវតែមានសមត្ថភាពបង្រៀនពីរមុខវិជ្ជាជាកំហិត។ ជាទ្រឹស្ដីពីរមុខវិជ្ជានេះត្រូវតែជាមុខវិជ្ជាដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិបទជាមួយគ្នា (ឧទាហរណ៍៖ មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រដូចគ្នា) និងជាមុខវិជ្ជាដែលត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នា (ឧទាហរណ៍៖ គណិតវិទ្យា និងរូបវិទ្យា)។ ការអប់រំតាមបែបស្ទែម (STEM) ជាគំរូមួយដ៏ល្អក្នុងការធ្វើទំនាក់ទំនងពីមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាមួយទៀត។ ប្រសិនបើពួកគេអាចធ្វើដូចនេះបាន នោះមេរៀនរបស់ពួកគេនឹងក្លាយទៅជាមេរៀនដ៏គួរចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្សជាមិនខាន។ ជាលទ្ធផលការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថា គរុសិស្សមិនបានរកឃើញអំពីភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាពីមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាមួយនៅក្នុងមេរៀនរបស់ខ្លួនឡើយ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាសម្រង់ពាក្យសម្ដីរបស់គរុសិស្សម្នាក់៖

មានភាពលំបាកក្នុងការបង្រៀនរវាងគណិតវិទ្យា និងរូបវិទ្យា ដោយសាររូបវិទ្យាទាមទារការពិសោធឯគណិតវិទ្យាត្រូវប្រើវិធីបង្រៀនបែបផ្សេង។ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវបត់បែនវិធីសាស្ត្របង្រៀនច្រើនយ៉ាង។ (S6)

ការសាកល្បងវិធីបង្រៀនផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់ស្ដែង

វិធីសាស្ត្របង្រៀននាពេលបច្ចុប្បន្នមានច្រើនសម្បូរបែប ហើយត្រូវបានផ្ទេរពីគ្រូឧទ្ទេសនៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគទៅកាន់គរុសិស្សរបស់ខ្លួន។ កម្មសិក្សាគរុកោសល្យជាឱកាសដ៏ល្អសម្រាប់គរុសិស្សយកវិធីសាស្ត្រទាំងនេះ ទៅសាកល្បងក្នុងការបង្រៀន។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនដែលគរុសិស្សមិនអាចសាកល្បងវិធីបង្រៀនផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់ស្ដែងបាន។ បញ្ហានេះបានបង្ហាញនៅក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្ដីរបស់គរុសិស្សម្នាក់ ដូចខាងក្រោម៖

ចំនួនសិស្សច្រើន ចំនួនម៉ោងបង្រៀនតិច សម្ភារៈឧបទេសមានកំណត់ តុអចល័ត ទម្លាប់រៀនបែបចាស់ ឱកាសរៀនរបស់សិស្សផ្សេងៗគ្នា និងការដែលគ្រូសហការតម្រូវឱ្យបង្រៀនទាន់កម្មវិធីសិក្សា ធ្វើឱ្យខ្ញុំមិនមានឱកាសក្នុងការសាកល្បងវិធីបង្រៀនផ្សេងៗគ្នាបានទេ គឺការបង្រៀនបានត្រឹមតែចោទឆ្លើយ និងធ្វើទំនាក់ទំនងមេរៀន ដើម្បីសម្រេចវត្ថុបំណងមេរៀនតែប៉ុណ្ណោះ។ (S1)

របៀបផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់អ្នកសិក្សា

ក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ គរុសិស្សបានលើកឡើងពីសារៈសំខាន់នៃការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ និងការលើកទឹកចិត្ត។ ព័ត៌មានត្រឡប់ក្នុងការអប់រំ គឺជាព័ត៌មានដែលផ្តល់ឱ្យសិស្សទាក់ទងទៅនឹងគោលដៅ ឬលទ្ធផលសិក្សា ដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការកែលម្អការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញថា កម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិមិនបានជួយគរុសិស្សឱ្យយល់ដឹងអំពីរបៀបផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់សិស្សឱ្យបានស៊ីជម្រៅឡើយ។ ជាក់ស្តែងពេលដាក់កិច្ចការឱ្យសិស្ស ឬពេលឱ្យសិស្សពិភាក្សាជាក្រុមជាដើម គរុសិស្សមិនដឹងថាគួរត្រូវចាប់ផ្តើមការផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ពីចំណុចណា ហើយនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅត្រង់ចំណុចណានោះទេ។ ដូចបានបង្ហាញក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្សម្នាក់ខាងក្រោម៖

> មូលហេតុ [មិនចេះពីរបៀបផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់សិស្ស] គឺដោយសារតែកង្វះខាតវិធីសាស្ត្រក្នុងការសម្របសម្រួល និងមិនមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីសំណាក់គ្រូដឹកនាំ។ (S7)

របៀបលើកទឹកចិត្តសិស្ស

ការលើកទឹកចិត្ត គឺជាចលករមួយជំរុញដល់ការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។ ដំណើរការនៃការបង្រៀន និងរៀនតម្រូវឱ្យមានការលើកទឹកចិត្ត ទោះក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ដើម្បីអូសទាញសិស្សឱ្យសកម្មចូលរួមតាមរយៈការប្រើប្រាស់នូវពាក្យពេចន៍សរសើរ ផ្តល់ជាពិន្ទុ ឬរង្វាន់ជាដើម។ ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនលើនីតិវិធីនៃការលើកទឹកចិត្តសិស្ស ដែលមានដូចជាការប្រើប្រាស់សំណួរ តម្រូវការរបស់សិស្ស និងឱកាសនៃការលើកទឹកចិត្តដល់សិស្សជាដើម។ ដូចបានបង្ហាញក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្សចំនួន ២រូប ខាងក្រោម៖

> ពេលបង្រៀនខ្ញុំមិនបានសង្កេតមើលសិស្សឱ្យបានគ្រប់ៗគ្នាដោយល្អិតល្អន់នោះទេ មានន័យថាបើ បង្រៀនគឺគិតតែការបង្រៀនប៉ុណ្ណោះ។ ការណ៍នេះបណ្តាលមកពីចំនួនសិស្សច្រើន ឯម៉ោងបង្រៀនតិច។ម្យ៉ាងទៀតដោយសារតែបំណិននៃការប្រើប្រាស់សំណួរ ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត ការស្វែងយល់ចំណង់ចំណូលចិត្ត និងតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ៗនៅមានកម្រិត។ (S8)

> សំណូមពរឱ្យមានការណែនាំបន្ថែមទៀតពីសំណាក់គ្រូដឹកនាំ គ្រូសហការ និងអ្នកមានបទពិសោធលើបំណិននេះ។ (S13)

របៀបរៀបចំតេស្ត

ភារកិច្ចបន្ទាប់ក្នុងការងារបង្រៀន គឺការវាយតម្លៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្សតាមរយៈការប្រឡង ឬការធ្វើតេស្តផ្សេងៗ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថា កម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនបានជួយគរុសិស្សឱ្យដឹងពីរបៀបរៀបចំតេស្តនោះទេ ព្រោះថាក្នុងអំឡុងពេលរៀបចំតេស្តម្តងៗ គ្រូសហការមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលរួមធ្វើនោះទេ។ បញ្ហានេះមានបង្ហាញ ក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្ស ដូចខាងក្រោម៖

> គ្រូសហការគាត់ជាអ្នកចេញវិញ្ញាសា ចំណែកខ្ញុំបានត្រឹមតែកែ និងស្រង់លទ្ធផលឱ្យគាត់វិញតែ ប៉ុណ្ណោះ។ (S11)

> នៅពេលរៀបចំវិញ្ញាសាមុខវិជ្ជាម្តងៗ សំណូមពរឱ្យមានការចូលរួមពីសំណាក់គរុសិស្ស និងគ្រូក្នុងមុខវិជ្ជាឯកទេសដូចគ្នា ដែលមកពីថ្នាក់ផ្សេងៗគ្នា ដោយមានការចូលរួមត្រួតពិនិត្យពីនាយកសាលា ឬប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសផងដែរ។ ការធ្វើបែបនេះងាយស្រួលក្នុងការវាយតម្លៃសមត្ថភាពចំណេះដឹងសិស្សពីថ្នាក់មួយទៅថ្នាក់មួយទៀត។ សម្រាប់គ្រូសហការក៏ងាយស្រួលក្នុងការវាយតម្លៃការបង្រៀនរបស់គរុសិស្សផងដែរ។ (S12)

របៀបកត់ត្រា និងរក្សាលទ្ធផលរបស់សិស្សប្រកបដោយទំនុកចិត្ត

បញ្ហាប្រឈមចុងក្រោយលើផ្នែកគរុកោសល្យដែលបានរកឃើញ គឺបទពិសោធនៃកម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនបានជួយគរុសិស្សឱ្យយល់ដឹងពីរបៀបកត់ត្រា និងរក្សាលទ្ធផលរបស់សិស្សប្រកបដោយទំនុកចិត្តនោះទេ។ ដូចការរៀបចំតេស្តដែរ ការរៀបចំចំណាត់ថ្នាក់ និងការរក្សាលទ្ធផលសិក្សាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគ្រូសហការ។ គ្រូសហការមិនបានចែករំលែកបទពិសោធការងារនេះដល់គរុសិស្សឡើយ។ ចំពោះគរុសិស្សវិញទៀតសោត ការងារនេះគឺជាការងារថ្មីដែលពួកគេមិនដែលបានអនុវត្តផ្ទាល់ផង រួមទាំងកង្វះខាតចំណេះដឹងផ្នែករដ្ឋបាលផង ទើបទាមទារឱ្យមានការចែករំលែកបទពិសោធពីអ្នកដែលមានបំណិនក្នុងផ្នែកនេះជាចាំបាច់។ ដូចបានបង្ហាញខាងក្រោមនេះ គឺជាសម្រង់ពាក្យសម្ដីរបស់គរុសិស្សម្នាក់៖

> បទពិសោធនៃកម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនបានជួយខ្ញុំឱ្យដឹងពីរបៀបកត់ត្រា និងរក្សាលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សនោះទេ ដោយសារខ្ញុំបានត្រឹមតែចូលរួមកែចម្លើយរបស់សិស្សពេលប្រឡងប៉ុណ្ណោះ។ (S13)

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស

បញ្ហាប្រឈមលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស គឺទាក់ទងនឹងចំណុចចំនួន៤ ដូចខាងក្រោម៖

ការពង្រឹងចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេស

ការបង្រៀនមួយល្អទាមទារឱ្យគ្រូបង្រៀនត្រូវមានវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម្បូរបែប និងចំណេះដឹងឯកទេសទូលំទូលាយ។ ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថា កម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនបានជួយពង្រឹងចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេសរបស់គរុសិស្សទេ ដោយសារសមត្ថភាពយល់ដឹងស៊ីជម្រៅលើខ្លឹមសារមេរៀន រួមជាមួយនិងបំណិននៃការស្វែងរកឯកសារជំនួយពីប្រភពផ្សេងៗ ដូចជាតាមអ៊ីនធឺណិតជាដើមរបស់ពួកគេនៅមានកម្រិត។ បញ្ហានេះត្រូវបានបង្ហាញក្នុងសម្រង់ពាក្យសម្ដីរបស់គរុសិស្ស ដូចខាងក្រោម៖

> កម្មសិក្សាជួយឱ្យខ្ញុំពង្រឹងចំណេះដឹងឯកទេសមួយចំនួនដែរ តែក៏នៅមានបញ្ហាច្រើនដែលមិនអាចបកស្រាយលើកឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងឱ្យសិស្សយល់ច្បាស់បាន។ (S9)

> ខ្ញុំជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមក្នុងការពង្រឹងចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេស ព្រោះសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំនៅមានកម្រិត ហើយខ្ញុំមានការលំបាកក្នុងការស្វែងរកឯកសារ ដើម្បីពង្រឹងចំណេះដឹងដោយសារមិនសូវមានបទពិសោធ។ ជាលទ្ធផល ការផ្ទេរចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំដល់សិស្សក្នុងពេលចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនបានជាទីគាប់ចិត្តតាមអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាននោះទេ។ (S10)

ការបង្កើនទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន

ការសិក្សានេះក៏បានរកឃើញថា ការភ័យខ្លាច អសមត្ថភាពក្នុងការយល់ដឹងស៊ីជម្រៅលើខ្លឹមសារមេរៀន ការមិនចូលរួមរបស់សិស្ស និងអវត្តមានរបស់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ បានធ្វើឱ្យគរុសិស្សបាត់បង់ទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន។ ដូចគរុសិស្សម្នាក់បានសរសេរ៖

> សិស្សមិនបានចាត់ទុកគរុសិស្សថាជាគ្រូបង្រៀនឡើយ គឺចាត់ទុកត្រឹមតែជាគ្រូបណ្ដោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ។ ការណ៍នេះបានធ្វើឱ្យខ្ញុំបាត់បង់នូវអំណាចជាគ្រូបង្រៀន ឬអាចនិយាយបានថាខ្ញុំឈរបង្រៀននៅមុខសិស្សទាំងដែលខ្ញុំមិនមានអំណាចជាគ្រូបង្រៀន។ ខ្ញុំសូមសំណូមពរឱ្យមានការជួយជ្រោមជ្រែងពី សំណាក់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការក្នុងការផ្ដល់នូវអនុសាសន៍កែលម្អក្រោយពេលចប់ម៉ោងបង្រៀននីមួយៗ ជាចាំបាច់។ (S11)

ការយកទ្រឹស្តីទៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង

ជាទូទៅខ្លឹមសារមេរៀនមួយដែលមានភាពទាក់ទាញ លុះត្រាតែលំហូរនៃដំណាក់បង្កមេរៀនមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាពីមួយចំណុចទៅមួយចំណុច និង/ឬបានផ្សារភ្ជាប់រវាងទ្រឹស្តីទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញថា គរុសិស្សជួបបញ្ហាប្រឈមខ្លះៗក្នុងការយកទ្រឹស្តីទៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង ដោយសារកត្តាមេរៀន ដែលមេរៀនខ្លះបានត្រឹមបង្ហាញទ្រឹស្តី ឬរូបមន្តប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនអាចធ្វើការពិសោធជាក់ស្តែងបាន ដោយសារកង្វះខាតសម្ភារៈឧបទេសបង្រៀន ដោយសម្ភារៈខ្លះពិបាករក សម្ភារៈខ្លះមិនអាចកែច្នៃបាន និងខ្លះទៀតមិនអាចរកទិញលើទីផ្សារបានទៀតផង។ ដូចគរុសិស្សចំនួន ២នាក់បានសរសេរ៖

> ការអនុវត្តមិនងាយស្រួលដូចទ្រឹស្តីទេ ព្រោះការអនុវត្តតម្រូវឱ្យមានសម្ភារៈ ប៉ុន្តែសម្ភារៈដែលត្រូវប្រើ ខ្ញុំមិនអាចកែច្នៃបាន ហើយក៏មិនមាននៅក្នុងតំបន់ផងដែរ។ (S14)
>
> ពេលបង្រៀនមេរៀនមួយចំនួន គឺខ្ញុំបានបង្ហាញត្រឹមតែទ្រឹស្តី ឬរូបមន្តតែប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំមិនបានពិសោធ ដោយអនុវត្តជាក់ស្តែងទេ ព្រោះដោយសារកត្តាសម្ភារៈ និងពេលវេលា ហេតុនេះធ្វើឱ្យសិស្សមិនមានបំណិនសម្បទាគ្រប់គ្រាន់។ (S15)

ការផ្តល់នូវបទពិសោធដែលខ្ញុំត្រូវការនៅក្នុងវិស័យសិក្សារបស់ខ្ញុំ

បញ្ហាប្រឈមចុងក្រោយលើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស គឺការទទួលបាននូវបទពិសោធដែលគរុសិស្សត្រូវការនៅក្នុងវិស័យសិក្សារបស់ពួកគេ។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញថា គរុសិស្សទទួលបាននូវបទពិសោធតិចតួចបំផុតក្នុងអំឡុងពេលចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។ ដូចគរុសិស្សម្នាក់បានសរសេរ៖

> ការបង្រៀនត្រូវឆ្លាស់វេនគ្នារវាងសមាជិកកម្មចុះកម្មសិក្សាក្នុងក្រុម។ កាលវិភាគបង្រៀនសម្រាប់មុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រមានចំនួន ២ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។ សមាជិកក្នុងក្រុមបានបង្រៀនតិចម៉ោងណាស់ សម្រាប់រយៈពេលនេះដែលធ្វើឱ្យយើងទទួលបាននូវបទពិសោធតិចតួចបំផុត។ (S13)

បញ្ហាប្រឈមលើការគាំទ្របច្ចេកទេស

លទ្ធផលស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា បញ្ហាប្រឈមលើការគាំទ្របច្ចេកទេស គឺទាក់ទងនឹងចំណុចចំនួន២ ដូចខាងក្រោម៖

ការគាំទ្របច្ចេកទេសរបស់គ្រូដឹកនាំ

ក្នុងដំណើរការកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ គ្រប់សមាសភាពទាំងអស់នៃគណៈកម្មាការត្រូវបានតម្រូវឱ្យមានភាពសកម្មចូលរួមក្នុងការផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសនានាដល់គរុសិស្ស។ ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថា ក្នុងរយៈពេល ៨សប្តាហ៍នៃការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ក្រុមគរុសិស្សខ្លះមានគ្រូដឹកនាំរបស់ពួកគេបានមកសង្កេតការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់បានតិចតួចបំផុត ឯក្រុមខ្លះទៀតមិនបានមកសូម្បីតែមួយដង។ ចំពោះការផ្តល់មតិស្ថាបនាលើចំណុចខ្វះខាតក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន និងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូដឹកនាំខ្លះបានផ្តល់មតិនៅពេលដែលគាត់បានចុះសង្កេតការបង្រៀនផ្ទាល់ ឯគ្រូដឹកនាំខ្លះទៀតបានផ្តល់ដែរ តែនៅពេលដែលគរុសិស្សបានជួបពួកគាត់នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម។ រីឯការអនុវត្តការចុះសង្កេតការបង្រៀនតាមកាលវិភាគវិញ គ្រូដឹកនាំ បានអនុវត្តតិចតួចបំផុត និងខ្លះទៀតមិនបានអនុវត្តទាល់តែសោះ។ ការគាំទ្របច្ចេកទេសចុងក្រោយ គឺការផ្តល់នូវដំបូន្មានស្ថាបនាអំពីរបៀបអនុវត្តគម្រោងស្រាវជ្រាវក្នុងសកម្មភាពបង្រៀនរបស់គរុសិស្ស។ ជាលទ្ធផលបានបង្ហាញថា គ្រូដឹកនាំខ្លះបានផ្តល់ការប្រឹក្សា

តិចតួចតាមរយៈប្រព័ន្ធតេលេក្រាម ឬតាមរយៈការជួបដោយផ្ទាល់ ប៉ុន្តែគ្រូដឹកនាំមួយចំនួនទៀត មិនបានផ្តល់ការប្រឹក្សាឡើយ។ ដូចគរុសិស្សម្នាក់បានសរសេរ៖

> សូមឱ្យក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (សំដៅលើមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម) កុំដាក់ការងារច្រើនទៅឱ្យគ្រូឧទ្ទេសពេលគរុសិស្សកំពុងចុះកម្មសិក្សា។ ម្យ៉ាងវិញទៀតក្រសួង (មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យ) គួរមានប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើការធ្វើដំណើរចុះកម្មសិក្សាសម្រាប់គ្រូឧទ្ទេស។ (S3)

ទិន្នន័យពីមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាមបានបញ្ជាក់ថា បច្ចុប្បន្នគ្រូឧទ្ទេសតាមមុខវិជ្ជាឯកទេសភាគច្រើន បាននិងកំពុងជាប់ធ្វើការក្នុងគម្រោងផ្សេងៗក្នុងវិស័យអប់រំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាផង និងជាមួយអង្គការដៃគូរបស់ក្រសួងផង។ ក្រៅពីដឹកនាំគរុសិស្សឆ្នាំទី២ចុះអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ គ្រូឧទ្ទេសក៏នៅមានភារកិច្ចបង្រៀនគរុសិស្សឆ្នាំទី១ផងដែរ ហេតុនេះហើយទើបធ្វើឱ្យការបំពេញភារកិច្ចរបស់គ្រូឧទ្ទេសនៅខ្វះចន្លោះច្រើន។

ការគាំទ្របច្ចេកទេសរបស់គ្រូសហការ

សូចនាករដែលប្រើក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យស្តីអំពីការគាំទ្របច្ចេកទេសរបស់គ្រូសហការ គឺដូចគ្នាទៅនឹងការគាំទ្របច្ចេកទេសរបស់គ្រូដឹកនាំដែរ។ ការសិក្សានេះបានរកឃើញថា នៅគ្រាដំបូងៗ គ្រូសហការបានសង្កេតការបង្រៀនរបស់គរុសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀនបានជាប់លាប់ជាប្រចាំ។ ប៉ុន្តែបន្តិចម្តងៗ ការសង្កេតរបស់ពួកគាត់ចេះតែថយចុះទៅៗ ដោយបន្ថយពីការសង្កេតចំនួន ២ម៉ោង មកត្រឹម ១ម៉ោង ហើយឈានដល់អវត្តមានតែម្តងក៏មាន។ ចំពោះការផ្តល់នូវមតិស្ថាបនាក្នុងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ការដោះស្រាយបញ្ហារបស់សិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន និងវិធីសាស្ត្រ ដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយសិស្ស ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថា គ្រូសហការមួយចំនួនបានផ្តល់មតិក្រោយពេលគរុសិស្សបានបង្រៀនចប់ ចំណែកឯគ្រូសហការផ្សេងៗទៀត មិនបានផ្តល់នូវមតិស្ថាបនាអ្វីទេ។ គ្រូសហការហាក់មិនបានផ្តោតសំខាន់លើកិច្ចតែងការបង្រៀនទេ គឺពួកគាត់ផ្តោតតែទៅលើការអនុវត្តការបង្រៀនសុទ្ធសាធតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះការអនុវត្តតាមកាលវិភាគសម្រាប់ការសង្កេតការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់រៀនវិញ គ្រូសហការមួយចំនួនអនុវត្តបានភាគរយច្រើនបើធៀបទៅនឹងចំនួនម៉ោងសរុប ចំណែកគ្រូខ្លះទៀតមិនបានអនុវត្តតាមកាលវិភាគតែម្តង។ បញ្ហាចុងក្រោយគឺការផ្តល់នូវដំបូន្មានស្ថាបនាអំពីរបៀបអនុវត្តគម្រោងស្រាវជ្រាវក្នុងសកម្មភាពបង្រៀនរបស់គរុសិស្ស ដោយការសិក្សានេះ បានរកឃើញថា គ្រូសហការមិនបានផ្តល់នូវដំបូន្មានស្ថាបនា អំពីរបៀបអនុវត្តគម្រោងស្រាវជ្រាវក្នុងសកម្មភាពបង្រៀនរបស់គរុសិស្សទេ។ ដូចសម្រង់ពាក្យសម្តីរបស់គរុសិស្សចំនួន ៣រូប បានបង្ហាញ ដូចខាងក្រោម៖

> ខ្ញុំសូមសំណូមពរឱ្យគ្រូសហការតាមមុខវិជ្ជានីមួយៗ មានវត្តមាននៅក្នុងពេលគរុសិស្សចុះកម្មសិក្សាឱ្យបានជាអតិបរមាតាមដែលអាចធ្វើបាន។ (S8)
>
> ប្រសិនបើមិនមានវត្តមានរបស់គ្រូសហការនៅក្នុងថ្នាក់ទេ នោះការសម្រេចវត្ថុបំណងនៃមេរៀនមានភាគរយបរាជ័យច្រើន។ (S1)
>
> វត្តមានរបស់គ្រូសហការ គឺដើម្បីស្វែងយល់ពីចំណុចខ្វះខាតទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀន និងខ្លឹមសារឯកទេសជាដើម ដើម្បីឱ្យពួកខ្ញុំអាចក្លាយជាគ្រូថ្មីដែលប្រកបដោយគុណភាព និងមានមនសិការខ្ពស់នៅពេលចេញបង្រៀនតាមគ្រឹះស្ថានសិក្សារៀងៗខ្លួន។ (S12)

ជារួម លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះបានបង្ហាញថា ក្នុងអំឡុងពេលចុះអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ គរុសិស្ស នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម បានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងផ្នែកធំៗចំនួនបី គឺផ្នែកគរុកោសល្យ ផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេស និងផ្នែកការគាំទ្របច្ចេកទេស។

ការពិភាក្សា

ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថាបញ្ហាប្រឈមផ្នែកគរុកោសល្យដែលកម្មសិក្សាការី ការិនីបានជួបប្រទះគឺទាក់ទងទៅនឹងការរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ការបង្កើតទំនាក់រវាងមុខវិជ្ជាមួយទៅមុខវិជ្ជាមួយទៀត ការសាកល្បងវិធីបង្រៀនផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់ស្តែង របៀបផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់អ្នកសិក្សា របៀបលើកទឹកចិត្តសិស្ស របៀបរៀបចំតេស្ត និងរបៀបកត់ត្រានិងរក្សាលទ្ធផលរបស់សិស្សប្រកបដោយទំនុកចិត្ត។ លទ្ធផលស្រាវជ្រាវនេះមានចំណុចដូចគ្នាទៅនឹងការសិក្សារបស់ Veenman (1984) ដែលបានរកឃើញថានៅក្នុងប្រទេសអាឡឺម៉ង់ គរុសិស្សក៏ជួបបញ្ហាប្រឈមស្រដៀងគ្នានេះដែរ។ ការស្រាវជ្រាវនេះបានរកឃើញថាកម្មសិក្សាការី ការិនីបានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈម លើផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេសមួយចំនួន ដូចជាការមិនបានជួយពង្រឹងចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេស ការមិនបានបង្កើនទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន ការមិនបានយកទ្រឹស្តីទៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងការមិនបានផ្តល់នូវបទពិសោធ ដែលគរុសិស្សត្រូវការនៅក្នុងវិស័យសិក្សារបស់ពួកគេ។ លទ្ធផលនេះមានចំណុចដូចគ្នាខ្លះទៅនឹងការសិក្សារបស់ Ulla (2016) អំពីគរុសិស្សនៅសាកលវិទ្យាល័យឯកជនមួយស្ថិតនៅលើកោះមីនដាណាវ (Mindanao) ប្រទេសហ្វីលីពីន និងការសិក្សារបស់ Aldabbus (2020) អំពីគរុសិស្សនៅសាកលវិទ្យាល័យទ្រីប៉ូលី (Tripoli University) ប្រទេសលីប៊ី ដែលបានបង្ហាញថាគរុសិស្សក្នុងប្រទេសទាំងពីរបានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន និងកង្វះធនធានដែលបម្រើដល់ការបង្រៀន។

លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះក៏ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការសិក្សារបស់ Al-Momani (2016) ដែលរកឃើញថា គរុសិស្សសាកលវិទ្យាល័យណាជ្រាន (Najran) ប្រទេសអារ៉ាប៊ីសាអូឌីត បានជួបប្រទះបញ្ហាមួយចំនួនដូចជា ការយល់ដឹងពីចំណេះដឹងឯកទេសនៅមានកម្រិត គរុសិស្សហាក់ត្រូវបានគេទុកចោល កម្មវិធីបង្រៀនពិបាកយល់ រយៈពេលកម្មសិក្សាខ្លីពេក សាលាខ្វះខាតធនធាន សិស្សអសកម្ម ការភ័យខ្លាចក្នុងការបង្រៀន ផលវិបាកក្នុងការផ្សារភ្ជាប់រវាងទ្រឹស្តីទៅនឹងការអនុវត្ត ព្រមទាំងបញ្ហាបច្ចេកទេសក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅក្នុងបន្ទប់ពិសោធន៍។ ការស្រាវជ្រាវនេះក៏រកឃើញថា កម្មសិក្សាការី ការិនីបានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមលើការគាំទ្របច្ចេកទេសមួយចំនួន ដូចជាកង្វះការចូលរួមសង្កេតការបង្រៀន កង្វះការផ្តល់នូវមតិស្ថាបនាអំពីផែនការមេរៀន កង្វះការផ្តល់ការប្រឹក្សាពីរបៀបធ្វើគម្រោងស្រាវជ្រាវ និងកង្វះការផ្តល់មតិកែលម្អឱ្យបានទាន់ពេលវេលាដល់គរុសិស្ស។ លទ្ធផលនេះមានចំណុចដូចគ្នាខ្លះទៅនឹងការសិក្សារបស់ Yunus et al. (2010) ដែលបានបង្ហាញថាគរុសិស្សនៅសាកលវិទ្យាល័យជាតិម៉ាឡេស៊ី (National University of Malaysia) បានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនទាក់ទងនឹងភាពខុសគ្នានៃវប្បធម៌ និងការផ្សារភ្ជាប់ពីទ្រឹស្តីទៅការអនុវត្តជាក់ស្តែង ជាពិសេសបញ្ហាទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀន ឬយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន និងបញ្ហាទាក់ទងវិន័យរបស់សិស្ស ក៏ដូចជាទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូសហការ និងគ្រូដឹកនាំផងដែរ។ លើសពីនេះ លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះក៏ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងការសិក្សារបស់ SarÕçoban (2010) ដែលរកឃើញថា គរុសិស្សនៅសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋទួរគី (Turkish State University) ជួបបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងនឹងសម្ភារៈ

ឧបទេសបង្រៀន បរិក្ខារបម្រើដល់ការបង្រៀននិងរៀន សៀវភៅសិក្សាគោល កំណត់ត្រានៃការសិក្សារបស់សិស្ស កម្មវិធីសិក្សា និងបរិយាកាសថ្នាក់រៀន។

លទ្ធផលនៃការសិក្សានេះ ក៏មានភាពស្រដៀងគ្នាទៅនឹងលទ្ធផលនៃការសិក្សាផ្សេងទៀត ដូចជាការសិក្សារបស់ Diala et al. (2014), Aldabbus (2020) និង Ramesh & Premaraj (2019)។ ការសិក្សាទាំងនេះបានរកឃើញបញ្ហាប្រឈមចម្បងៗចំនួន៣ ដូចជា (១) គ្រូសហការមិនបានផ្ដល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ (២) គ្រូដឹកនាំមិនបានផ្ដល់ព័ត៌មានត្រលប់បែបស្ថាបនាឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ដោយសារគ្រូដឹកនាំមួយចំនួនមិនបានចូលរួមពេញលេញក្នុងការពិភាក្សា ជាមួយគរុសិស្សក្នុងការស្វែងរកចំណុចខ្សោយ និងចំណុចខ្លាំងរបស់ពួកគេក្រោយបង្រៀនចប់ និង (៣) គរុសិស្សមួយចំនួនខ្វះទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀន ហើយមួយចំនួនទៀតខ្វះទៀតមានជំនាញតិចតួចណាស់លើការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន។ ការសិក្សាបច្ចុប្បន្នក៏បានរកឃើញ បញ្ហាប្រឈមពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាទាំងនេះ ដែលការណ៍នេះអាចបណ្ដាលមកពីកង្វះការលើកទឹកចិត្ត ពេលវេលាចុះកម្មសិក្សាខ្លីពេក ការដាក់បន្ទុកកិច្ចការឱ្យគរុសិស្សក្នុងពេលចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យច្រើនពេក កង្វះការយល់ដឹងរបស់គ្រប់សមាសភាពទទួលបន្ទុកអនុវត្តកម្មវិធីចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យរបស់គរុសិស្ស និងនីតិវិធីក្នុងការសម្របសម្រួលកម្មវិធីចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យមិនទាន់បានប្រសើរនៅឡើយ។

សរុបជារួម លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះបានឆ្លុះបញ្ចាំងថា ការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិនៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម នៅមានកម្រិតនៅឡើយ ដែលទាមទារឱ្យមានការខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពនៃកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្រៀន ក៏ដូចជាគុណភាពនៃការរៀបចំកម្មវិធីកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។ លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះ ក៏ឆ្លុះបញ្ចាំងផងដែរថាគ្រូឧទ្ទេស គ្រូសហការ និងភាគីពាក់ព័ន្ធនានា ដើរតួនាទីសំខាន់ណាស់ក្នុងការជួយឱ្យគរុសិស្សអាចសម្រេចគោលបំណងរបស់ខ្លួនដើម្បីក្លាយជាគ្រូបង្រៀនដែលមានសមត្ថភាព និងគរុកោសល្យត្រឹមត្រូវ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ស្ដីពីគ្រូបង្រៀននៅកម្ពុជា ដូចជាការលើកកម្ពស់ សិទ្ធិទទួលបានសេវាអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ ការលើកកម្ពស់គុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាអប់រំ ការជំរុញការអភិវឌ្ឍ ស្ថាប័ន និងការកសាងសមត្ថភាពសម្រាប់វិមជ្ឈការ (Kao, 2015)។

សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន

ការស្រាវជ្រាវនេះបានបង្ហាញថា ក្នុងការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម គរុសិស្សដែលជាកម្មសិក្សាការី ការិនីបានជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកគរុកោសល្យ ផ្នែកចំណេះដឹងមុខវិជ្ជាឯកទេស និងផ្នែកការគាំទ្របច្ចេកទេស។ ជាក់ស្ដែង ការសិក្សានេះបានបង្ហាញថា បញ្ហាប្រឈមពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកគរុកោសល្យ មានដូចជាភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាមួយចំនួនលើវិធីសាស្ត្រនៃការសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនរវាងគ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការកែកិច្ចតែងការបង្រៀនរបស់គរុសិស្សឱ្យបានគ្រប់ៗគ្នា ការចូលរៀនយឺតរបស់សិស្សដែលបណ្ដាលមកពីការគោរពទង់ជាតិនាពេលព្រឹកមិនបានកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ការមកដល់ថ្នាក់រៀនយឺតរបស់សិស្ស និងការអវត្តមានរបស់គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការ។ លើសពីនេះក៏មានបញ្ហាប្រឈមដែលគរុសិស្សមិនបានរកឃើញអំពីភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នារវាងមុខវិជ្ជាទាំងពីរ នៅក្នុងឯកទេសរបស់ខ្លួន ទម្លាប់រៀនតាមរបៀបចាស់របស់សិស្ស ដែលធ្វើឱ្យកម្មសិក្សាការី ការិនីមិនអាចយកវិធីសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗទៀតមកអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀនជាក់ស្ដែងបាន ចំនួនសិស្សក្នុងថ្នាក់ច្រើន ចំនួនម៉ោងបង្រៀនតិច សម្ភារៈមានកំណត់ តុអចល័ត គរុសិស្ស

មិនចេះពីរបៀបផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ដល់សិស្ស និងមិនចេះពីរបៀបលើកទឹកចិត្តសិស្ស ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈមលើបំណិនចំណេះដឹង អំពីការរៀបចំតេស្ត និងការកត់ត្រាលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

ការស្រាវជ្រាវនេះក៏បានបង្ហាញថា គរុសិស្សជួបបញ្ហាប្រឈមផ្នែកចំណេះដឹងឯកទេសមួយចំនួន។ ជាក់ស្តែង គរុសិស្សមិនអាចពង្រឹងចំណេះដឹងលើមុខវិជ្ជាឯកទេសដែលខ្លួនបានសិក្សានៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគនោះទេ ដោយសារសមត្ថភាពនៃការយល់ដឹងខ្លឹមសារមេរៀនរបស់ពួកគេនៅមានកម្រិត និងដោយសារភាពខ្វះខាតនូវឯកសារជំនួយនានា។ លើសពីនេះ ក្នុងការបង្រៀនគរុសិស្សមិនបានយកទ្រឹស្តីទៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែងតាមអ្វីដែលពួកគេចង់បាននោះទេ ដោយសារកត្តាខ្លឹមសារមេរៀន កង្វះខាតសម្ភារៈឧបទេស រយៈពេលខ្លី និងភាពអសកម្មរបស់សិស្ស។ ម្យ៉ាងទៀត ការអវត្តមានរបស់គ្រូសហការ គ្រូដឹកនាំ និងការមិនឱ្យតម្លៃរបស់សិស្សលើការបង្រៀនក្នុងពេលអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ បានធ្វើឱ្យគរុសិស្សបាត់បង់ទំនុកចិត្តក្នុងការបង្រៀនផងដែរ។

ជាចុងក្រោយ ការស្រាវជ្រាវនេះក៏បានបង្ហាញអំពីបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងការគាំទ្របច្ចេកទេស ដោយលទ្ធផលស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា គ្រូដឹកនាំ និងគ្រូសហការមិនបានជួយគរុសិស្សឱ្យចេះរៀបចំកិច្ចតែងការបង្រៀន មិនបានបង្ហាញអំពីបច្ចេកទេស ឬល្បិចក្នុងការបង្រៀន និងមិនបានផ្តល់មតិត្រឡប់ទាន់ពេលវេលានោះទេ ដោយសារពួកគាត់មិនបានចុះជាប់ជាមួយគរុសិស្សក្នុងអំឡុងពេលកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ។ ជារួម លទ្ធផលបានបង្ហាញថាគរុសិស្សហាក់ដូចជាត្រូវបានទុកចោលឱ្យទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯង ប្រៀបបានដូចជាគ្រូពេញសិទ្ធិម្នាក់ដែលមានបទពិសោធបង្រៀនច្រើនឆ្នាំយ៉ាងដូច្នេះដែរ។

អនុសាសន៍

ការសិក្សានេះបានរកឃើញបញ្ហាជាប្រព័ន្ធមួយចំនួន ក្នុងដំណើរការនៃការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនមួយនៅកម្ពុជា គឺមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម។ ទោះបីជាការសិក្សានេះនៅមានកម្រិត ដោយសារជាករណីសិក្សាលើគរុសិស្សនៃមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគមួយ ការសិក្សានេះអាចផ្តល់ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងអនុសាសន៍មួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

សម្រាប់គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ និងគ្រូដឹកនាំ

- គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូគប្បីរៀបចំវគ្គសុក្រឹតការចំណេះដឹងដោយផ្តោតលើវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗ និងរបៀបសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀនជាមួយគ្រូបង្រៀននៅតាមសាលាសហការ មុនពេលគរុសិស្សចុះធ្វើកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ ដើម្បីឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា។
- គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូគប្បីពិចារណាកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាក្នុងឆ្នាំទី២ ឆមាសទី១ ដោយធ្វើយ៉ាងណាឱ្យគរុសិស្សមានពេលគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការផ្តោតលើការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិ។ ការកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សាអាចផ្តោតលើការដកចេញនូវមុខវិជ្ជាណាដែលមិនសូវចាំបាច់ ដោយជំនួសមកវិញនូវ មុខវិជ្ជាណាដែលមានប្រយោជន៍ស្របតាមបរិបទថ្មីនៃការអប់រំ ដូចជាមុខវិជ្ជាពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំតេស្ត (តេស្តស្តង់ដា) និងមុខវិជ្ជាទាក់ទងទៅនឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនជាដើម។
- គ្រូដឹកនាំគប្បីផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសដល់គរុសិស្សឱ្យបានច្រើនតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន។

សម្រាប់សាលាសហការ និងគ្រូសហការ

- សាលាសហការគប្បីស្នើសុំដោយផ្ទាល់ទៅកាន់គ្រូបង្រៀនតាមមុខវិជ្ជានីមួយៗ ថាតើពួកគាត់អាចទទួលយកគរុសិស្សបានប៉ុន្មានក្រុម ដើម្បីឱ្យពួកគាត់មានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសនានាដល់គរុសិស្ស។
- សាលាសហការគប្បីកំណត់រយៈពេលគោរពទង់ជាតិនៅរៀងរាល់ថ្ងៃឱ្យបានច្បាស់លាស់។
- សាលាសហការគប្បីរឹតបន្តឹងវិន័យសិក្សារបស់សិស្ស ជាពិសេសទាក់ទងពេលវេលានៃការចូលរៀន និងចេញលេង។
- គ្រូសហការគប្បីផ្តល់ការងាររដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន និងកិច្ចការផ្សេងៗទៀត ដែលគាំទ្រដល់ដំណើរការបង្រៀនដល់គរុសិស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេបានអនុវត្តផ្ទាល់។
- គ្រូសហការគប្បីផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសដល់គរុសិស្សឱ្យបានច្រើនតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន។

សម្រាប់គរុសិស្ស

- គរុសិស្សគប្បីស្វែងយល់ឱ្យបានស៊ីជម្រៅលើវិធីសាស្ត្រនៃការសរសេរកិច្ចតែងការបង្រៀន និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗស្របតាមបរិបទនៃការអប់រំនាពេលបច្ចុប្បន្ន។
- គរុសិស្សគប្បីពង្រឹងសមត្ថភាពចំណេះដឹងឯកទេសរបស់ខ្លួនតាមគ្រប់រូបភាពស្របតាមការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យា។
- គរុសិស្សគប្បីអភិវឌ្ឍនូវទំនាញទន់ (soft skills) ដើម្បីសម្របខ្លួនតាមបរិបទកន្លែងការងាររបស់ខ្លួន។

សម្រាប់អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវ

ការសិក្សានេះ គឺជាការសិក្សាស្រាវជ្រាវខ្នាតតូចមួយដែលផ្តោតតែទៅលើការចុះកម្មសិក្សាគរុកោសល្យប្រតិបត្តិរបស់គរុសិស្សឆ្នាំទី២ នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគខេត្តកំពង់ចាម ឯកទេសគណិតវិទ្យា-រូបវិទ្យា និងរូបវិទ្យា-គីមីវិទ្យាតែប៉ុណ្ណោះ។ ទិន្នន័យនៃការស្រាវជ្រាវត្រូវបានប្រមូលតាមរយៈសំណេរឆ្លុះបញ្ចាំងដែលគរុសិស្សសរសេរ ក្រោយការបញ្ចប់កម្មសិក្សាគរុកោសល្យ។ ដូច្នេះលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះ គួរតែត្រូវបានបកស្រាយ និងទទួលយកដោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត។ ដើម្បីដោះស្រាយកង្វះខាតនៃការសិក្សាបច្ចុប្បន្ន គួរតែមានការពិចារណាលើអនុសាសន៍ ដូចខាងក្រោម៖

- ការស្រាវជ្រាវនាពេលអនាគតគួរតែប្រើវិធីប្រមូលទិន្នន័យឱ្យបានទូលំទូលាយ ដូចជាការសម្ភាសគរុសិស្ស គ្រូសហការ គ្រូណែនាំ និងសិស្ស។ លើសពីនេះទៀត ការអង្កេតថ្នាក់រៀនផ្ទាល់ក៏គួរតែធ្វើដែរ ដើម្បីវាយតម្លៃបញ្ហាប្រឈមឱ្យកាន់តែជាក់លាក់ និងស៊ីជម្រៅ។
- ការស្រាវជ្រាវនាពេលក្រោយទៀតគួរត្រូវធ្វើឡើងតាមបែបបរិមាណវិស័យ ដើម្បីធ្វើការបន្ស៊ីជាមួយការរកឃើញពីមុនៗ តាមរយៈការប្រើប្រាស់កម្រងសំណួរបំពេញ ឬកម្រងសំណួរស្ទង់មតិ ដើម្បីធ្វើការវិភាគទិន្នន័យឱ្យបានស៊ីជម្រៅ។
- ការស្រាវជ្រាវនាពេលអនាគតក៏គួរតែពិចារណាប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវបែបចម្រុះ ដើម្បីពិនិត្យមើលបញ្ហានេះឱ្យកាន់ស៊ីជម្រៅ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ការស្រាវជ្រាវនេះទទួលបានការគាំទ្រការអប់រំបណ្តុះបណ្តាល និងការណែនាំពីគ្រូឧទ្ទេសក្នុងវគ្គបំប៉នតម្រង់ទិស និងវគ្គសុក្រឹតការគ្រូឧទ្ទេសថ្នាក់ជាតិក្នុងឆ្នាំ២០១៩ និងឆ្នាំ២០២០ ដែលរៀបចំឡើងដោយគណៈកម្មការអភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ និងសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការនៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ អ្នកនិពន្ធក៏សូមថ្លែងអំណរគុណដល់គ្រូឧទ្ទេសនៃវគ្គបំប៉ន និងនិពន្ធនាយក ព្រមទាំងអ្នកត្រួតពិនិត្យជំនាញអនាមិករបស់ទស្សនាវដ្តីស្រាវជ្រាវ

កម្ពុជាសម្រាប់ការអប់រំ និងស្ទែម សម្រាប់មតិយោបល់កែលម្អលើអត្ថបទស្រាវជ្រាវនេះ។ ខ្លឹមសារក្នុងអត្ថបទនេះ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកនិពន្ធ និងមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់ស្ថាប័នដែលអ្នកនិពន្ធកំពុងធ្វើការ ឬនិន្នាការនយោបាយរបស់ក្រុមណាមួយឡើយ។

ឯកសារយោង (References)

Abbas, S. S. M., & Lu, L. (2013). Keeping the practicum of Chinese preservice teacher education in world's perspective. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, *3*(4), 172–186.

Al-Momani, F. (2016). Challenges of practicum at college of education: Supervisors & students' teachers perspective. *International Journal of Novel Research in Humanity and Social Sciences*, *3*(3), 45–52.

Aldabbus, S. (2020). Challenges encountered by student teachers in practing teaching. *British Journal of Education*, *8*(7), 1–8.

Arnold, E. (2006). Assessing the quality of mentoring: Sinking or learning to swim? *ELT Journal*, *60*(2), 117–124. https://doi.org/10.1093/elt/cci098

Arslan, F. Y., & Gulden, I. (2018). The effects of teaching practicum on EFL pre-service teachers′ concerns. *Journal of Language Linguistic Studies*, *14*(2), 265–282.

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, *3*(2), 77–101.

Chey, C. O., & Khieu, V. (2017). ការវិភាគវិញ្ញាសាប្រឡងចេញនៅកម្ពុជា ដែនសញ្ញាណកម្ម, កម្រិតលំបាក និងរបាយប្រធានបទក្នុងមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ [Analysis of exam subjects in Cambodia, recognition, difficulty levels and topics in science]. *Cambodia Education Review*, *1*(1), 35–50.

De Lathouwer, B., & Amelinckx, V. (2019). *Training on mentoring: VVOB Cambodia* [PowerPoint slides].

Denscombe, M. (2010). *The good research guide: For small-scale social research projects* (4th ed.). Open University Press.

Diala, H., Ibrahim, A.-S., Yousef, A., & Abu, A. F. (2014). Student-teachers's perspectives of practicum practices and challenges. *European Scientific Journal*, *10*(13), 1857–7881.

Dy, S., Chhinh, N., Riya, S., Sin, N., & Men, S. (2019). កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូនៅសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការ៖ ករណីសិក្សាក្នុងខេត្តបួន [Teacher training program at teacher training college: A case study in four provinces]. *Cambodia Education Review*, *3*(1), 67–90.

Em, S., Chin, P., Khan, S., & Nun, N. (2022). Teacher education in Cambodia: Formulae, challenges, and suggestions for improvement. *Jurnal As-Salam*, *6*(2), 90–104. https://doi.org/10.37249/assalam.v6i2.401

Hangchuon, N. (2017). មាគ៌ាកំណែទម្រង់អប់រំ [Education reform path]. *Cambodia Education Review*, *1*(1), 5–34.

Jusoh, Z. (2013). *Teaching practicum: Student teachers' perspectives*. Proceedings of 3rd International Conference on Foreign Language Learning and Teaching, Bangkok, Thailand.

Kao, S. (2015). The analysis of teacher development practice against the educational legal framework in Cambodia. *International Journal of Advance Innovative Research*, *2*, 29–46.

KaramustafaoĞlu, O. (2009). A comparative analysis of the models of teacher education in terms of teaching practices in the USA, England, and Turkey. *Education Inquiry*, *130*(2), 172–183.

MoEYS. (2014). *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ២០១៤–២០១៨* [Education Strategic Plan 2014–2018].

MoEYS. (2019). *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ២០១៩–២០២៣* [Education Strategic Plan 2019–2023].

Mutlu, G. (2015). Challenges in practicum: Two sides of the coin. *International Journal of Learning and Teaching*, *7*(1), 38–48.

Nakileza, B. R., Majaliwa, M. J., Wandera, A., & Nantumbwe, C. M. (2017). Enhancing resilience to landslide disaster risks through rehabilitation of slide scars by local communities in Mt Elgon, Uganda. *Journal of Disaster Risk Studies*, *9*(1), 1–11.

Penlington, C. (2008). Dialogue as a catalyst for teacher change: A conceptual analysis. *Teaching and Teacher Education*, *24*(5), 1304–1316. https://doi.org/10.1016/j.tate.2007.06.004

Pich, K. (2017). Challenges facing the implementation of teacher education policy and its impacts on teacher quality in Cambodia. *UC Occasional Paper Series*, *1*(2), 39–59.

Punch, K. F. (2013). *Introduction to social research: Quantitative and qualitative approaches*. Sage.

Ramesh, S., & Premaraj, G. (2019). The practice and challenges of practicum implementation program at a Malaysian teacher education institute. *Journal of Social Science Research*, *14*, 3234–3243. https://doi.org/10.24297/jssr.v14i0.8324

SarÕçoban, A. (2010). Problems encountered by student-teachers during their practicum studies. *Procedia-Social Behavioral Sciences*, *2*(2), 707–711.

Sok, S., & Heng, K. (2024). Research on teacher education and implications for improving the quality of teacher education in Cambodia. *International Journal of Professional Development, Learners and Learning*, *6*(1), 1–9. https://doi.org/10.30935/ijpdll/14042

Sokal, L., Woloshyn, D., & Funk-Unrau, S. (2013). How important is practicum to pre-service teacher development for inclusive teaching? Effects on efficacy in classroom management. *Alberta Journal of Educational Research*, *59*(2), 285–298. https://doi.org/10.11575/ajer.v59i2.55680

Sot, V., Sok, S., & Dickinson, G. (2019). Four decades of teacher development: Teacher preparation and teacher upgrading programs in Cambodia from 1979 to 2018. *Cambodia Education Review*, *3*(1), 115–139.

Stoynoff, S. (1999). The TESOL practicum: An integrated model in the U.S. *TESOL Quarterly*, *33*(1), 145–151. https://doi.org/10.2307/3588200

Tandon, P., & Fukao, T. (2015). *Educating the next generation: Improving teacher quality in Cambodia*. World Bank Publications.

Teacher Training Department. (2010). *ស្តង់ដាវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន* [Professional standards of teachers]. Ministry of Education, Youth and Sport.

Teacher Training Department. (2016). *បទបញ្ញត្តិ និងសេចក្តីណែនាំការអនុវត្តកម្មសិក្សាគរុកោសល្យ* [Regulations and guidelines for the implementation of pedagogical practicum]. Ministry of Education, Youth and Sport.

Ulla, M. B. (2016). Pre-service teacher training programs in the Philippines: The student-teachers practicum teaching experience. *EFL Journal*, *1*(3), 235–250. http://dx.doi.org/10.21462/eflj.v1i3.23

Ulvik, M., & Smith, K. (2011). What characterises a good practicum in teacher education? *Education Inquiry*, *2*(3), 517–536. https://doi.org/10.3402/edui.v2i3.21997

Veenman, S. (1984). Perceived problems of beginning teachers. *Review of Educational Research*, *54*(2), 143–178. https://doi.org/10.3102/00346543054002143

Yunus, M. M., Hashim, H., Ishak, N. M., & Mahamod, Z. (2010). Understanding TESL pre-service teachers' teaching experiences and challenges via post-practicum reflection forms. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, *9*, 722–728. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.224

Zahorik, J. A. (1988). The observing-conferencing role of university supervisors. *Journal of Teacher Education, 39*(2), 9–16. https://doi.org/10.1177/002248718803900203